

Γ. Α. ΒΑΣΔΕΚΗ

9 69 ΖΔΒ
Βασδέκη (Γ.Α.)

ΤΑ ΦΥΤΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΟΦΕΣ ΜΑΣ

Έλευθερο φυσιογνωστικό άνάγνωσμα για παιδιά του Δημοτικού

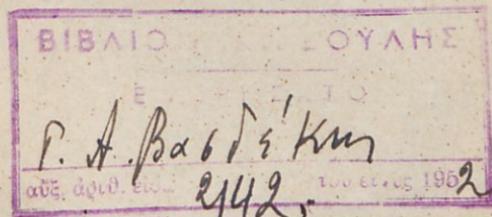
002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
1447

ΑΘΗΝΑΙ - 1952

Γ. Α. ΒΑΣΔΕΚΗ

ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΟΦΕΣ ΜΑΣ

Έλεύθερο φυσιογνωστικό άναγνωσμα για παιδιά του Δημοτικού

ΑΘΗΝΑΙ - 1952

002
ΚΠΣ
ΣΤ2Α
1447

ΑΤΥΦΑΤ
ΕΛΛΗΝΟΠΟΛΙΔΑ

ΕΛΛΗΝΟΠΟΛΙΔΑ

ΕΛΛΗΝΟΠΟΛΙΔΑ

ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΟΦΕΣ ΜΑΣ

"Ένας περίπατος στήν όδό Σταδίου

"Ένα Σαββατόβραδο δ Κωστάκης και ή Καΐτη είδαν τή μητέρα τους νὰ έτοιμαζεται, γιὰ νδρυγη ἔξω. Θὰ πήγαινε στήν άγορά, γιὰ νὰ ψωνίσῃ τρόφιμα.

—Δὲν τήν παρακαλούμε νὰ μᾶς πάρη κι' ἐμᾶς; πρότεινε στήν Καΐτη δ Κωστάκης.

—Ναι, ναι νὰ τῆς τὸ ποῦμε. "Η καλή μας μαμακούλα δὲ θὰ μᾶς χαλάσῃ τὸ χατήρι, ἀπάντησε ή Καΐτη.

Τρέξανε κοντά της και οι δυό μαζί μὲ μιὰ φωνὴ τήν παρακάλεσαν:

—Νάρθουμε κι' ἐμεῖς μαζί σου, μαμά, ἀπόψε; "Έχουμε μέρες πολλές νὰ βγοῦμε ἔξω, πιὸ πέρα ἀπὸ τή συνοικία μας. Μουχλιάσαμε ἔδω μέσα... Θέλουμε νὰ δοῦμε τήν κίνηση στοὺς κεντρικούς δρόμους τῆς Αθήνας. Νάρθουμε κι' ἐμεῖς μαζί σου περίπατο ἀπόψε; Μὴν πῆς ὅχι, καλή μας μαμακούλα! "Ω! σὲ ξέρουμε. Σύ μᾶς κάνεις πάντα τὸ χατήρι...

"Η μητέρα δὲ μπόρεσε ν' ἀντισταθῆ σ' αὐτή τή ζωηρὴ ἐπιθυμία τῶν παιδιῶν της. "Ετσι καθώς ήταν κολλημένα στὸ φουστάνι της και τήν παρακαλούσαν, τὰ χάϊδεψε στὰ κεφαλάκια τους· και εἶπε:

—Αφοῦ τόσο τὸ θέλετε, ἐλάτε! Έτοιμαστήτε γρήγορα κι' ἄς ξεκινήσουμε...

—Ζήτωωα! φώναξαν τὰ παιδιά χαρούμενα κι' ἔτρεξαν νὰ φορέσουν τὰ καλά τους ρούχα...

Σὲ λίγη ὥρα δ Κωστάκης και ή Καΐτη ἔχοντας στή μέση τή μητέρα τους, περπατούσανε στὸ δρόμο. Μπήκανε στὸ λεωφορεῖο ἀπὸ τὸ Παγκράτι και ξεκίνησαν.

'Ο Κωστάκης και ή Καΐτη γεμάτοι περιέργεια κοίτα-

ζαν ἀπὸ τὰ τζάμια δεξιὰ κι' ἀριστερά. Πέρασαν μπροστά ἀπὸ τὸ Στάδιο, ἀπὸ τὸ Ζάππειο καὶ τὸν Ἐθνικὸ κῆπο. Στὴ στάση τῆς πλατείας Συντάγματος κατέβηκαν. Πέρασαν γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὴ μοδίστρα τῆς μητέρας τους, ἐκεῖ κοντὰ κι' ὑστερα πήρανε πεζοὶ τὴν ὁδὸ Σταδίου.

'Εκεῖ τὶ κίνηση! Τὶ λάμψη καὶ τὶ χρώματα δεξιὰ κι' ἀριστερά! Τὶ ὅμορφες οἱ βιτρίνες τῶν καταστημάτων τῆς ὁδοῦ Σταδίου!

Καθὼς περπατούσανε ἀργά καὶ τραβούσανε γιὰ τὴν Ὁμόνοια δὲ Κωστάκης καὶ ἡ Καίτη χάζευαν μπροστά τους.. Γεμάτοι θαυμασμὸ μὲ τὰ φανταχτερὰ χρώματα καὶ τὰ κομψὰ σχήματα.

Τὰ κομψὰ ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικά παπούτσια.

Τὰ λογῆς λογῆς παιγνίδια γιὰ παιδιά.

Τ' ἀστραφτερὰ ρολόγια καὶ τὰ διαμαντικά.

Τὰ ραδιόφωνα καὶ τὰ γραμμόφωνα.

Τὰ βιβλία καὶ τὰ περιοδικά μὲ τὰ πολύχρωμα ἔξωφυλλα.

Τὰ λιμπιστὰ ζαχαρωτὰ καὶ τὰ λαχταριστὰ γλυκίσματα.

Τὰ φουντωτὰ καὶ δροσερὰ λουλούδια.

Περνοῦσαν μπροστά ἀπὸ καταστήματα νεωτερισμῶν, ἀπὸ ύποδηματοποιεῖα, ἀπὸ καταστήματα παιγνιδιῶν γιὰ παιδιά, ἀπὸ ώρολογοπωλεῖα καὶ κοσμηματοπωλεῖα, ἀπὸ βιβλιοπωλεῖα καὶ περίπτερα, ἀπὸ πρακτορεῖα ταξιδιῶν, ἀπὸ ζαχαροπλαστεῖα, ἀπὸ ἀνθοπωλεῖα, ἀπὸ ξενοδοχεῖα, ἀπὸ ἐστιατόρια, ἀπὸ κινηματογράφους καὶ θέατρα...

—Βλέπετε; τοὺς λέει ἡ μητέρα τους.. "Ολα δσα χρειάζεται δ ἀνθρωπος εἶναι ἔδω, στὰ καταστήματα αὐτά, συγκεντρωμένα... Καθὼς περνοῦμε μᾶς καλούμενε: 'Ἐλατε νὰ μᾶς πάρετε γιὰ τὶς ἀνάγκες σας... Καὶ δ σημερινὸς πολιτισμένος ἀνθρωπος ἔχει πολλὲς ἀνάγκες. "Ἐχει ἀνάγκη ἀπὸ τρόφιμα γιὰ νὰ χορτάσῃ τὴν πείνα του. "Ἐχει ἀνάγκη ἀπὸ ρούχα, παπούτσια καὶ σπίτια, γιὰ νὰ προφυλάγεται ἀπὸ τὸ κρύο, τὰ λιοπύρια, τὶς βροχὲς καὶ τὰ χιόνια. "Ἐχει

ἀνάγκη ἀπὸ ὅπλα, γιὰ νὰ χτυπάῃ τοὺς ἔχθρούς του κι' ἀ-
πὸ ἐργαλεῖα, γιὰ νὰ κάνῃ τὴ δουλειά του. "Εχει ἀνάγκη
ἀπὸ κοσμήματα, γιὰ νὰ στολίζῃ τὸ κορμί του κι' ἀπὸ λου-
λούδια, γιὰ νὰ στολίζῃ τὶς κάμαρες στὸ σπέτι του... "Εχει
ἀνάγκη ἀπὸ παιγνίδια, θεάματα καὶ βιβλία, γιὰ νὰ περ-
νάῃ εὐχάριστα τὶς ὁρες, ποὺ δὲν ἐργάζεται.

— "Ομως ἀπὸ ποῦ τὰ φέρανε αὐτὰ ἐδῶ; ρώτησε ἡ
Καίτη...

— Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ φτιάνουν στὴν Πατρίδα μας.
"Αλλα τὰ φέρνουμε ἀπὸ τὶς ξένες χῶρες, ἀπὸ τὴν Ἀμερι-
κή, ἀπὸ τὴν Εύρωπη, τὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική μὲ τὰ
καράβια, τ' αὐτοκίνητα, τοὺς σιδηρόδρομους καὶ τ' ἀερο-
πλάνα, ἀπάντησε ἡ μητέρα. "Ομως κι' ἐδῶ καὶ στὶς ξένες
χῶρες, δλα δσα θέλουμε γιὰ τὶς ἀνάγκες μας, βγαίνουν ἀπ'
τὴ Γῆ. 'Ο ἀγρότης καλλιεργεῖ τὴ Γῆ καὶ βγάζει τὰ γεωρ-
γικὰ προϊόντα.. "Αλλα ἀπ' αὐτά, δπως τὰ φροῦτα, τὰ
χρησιμοποιοῦμε χωρίς καμμιάν ἀλλαγή. "Αλλα τὰ στέλ-
νουνε στὰ ἐργοστάσια καὶ στὰ ἐργαστήρια σὰν πρωτε-
τεις ὅλες καὶ τὰ κάνουν λογῆς - λογῆς βιομηχανικὰ
προϊόντα.. 'Απ' ἔκει τὰ παίρνουν οἱ ἔμποροι καὶ τὰ
πωλοῦνε στοὺς πελάτες τους, στοὺς καταναλωτές ὅ-
πως λένε, μὲ κέρδος, πού εἶναι μέσα στὶς τιμές ἐπά-
νω στὶς καρτέλες. Βλέπετε πόσο τιμῶνται τὰ διάφορα ἔμ-
πορεύματα; Οἱ τιμές αὐτὲς δείχνουν πόσο κόστισε ἡ πρώ-
τη ὅλη, ἡ μεταφορά της στὸ ἐργοστάσιο, ἡ πληρωμὴ τῆς
ἐργασίας τοῦ ἐργάτη, καὶ πόσο κέρδος παίρνει δ· βιομή-
χανος κι' ὁ ἔμπορος.

— Καλὰ ποὺ μᾶς θύμισες τὶς τιμές, μητέρα, εἶπε ὁ
Κωστάκης. Θὰ τὶς προσέξω. Κι' ὅταν γυρίσω στὸ σπέτι
θὰ κάνω διάφορα τιμολόγια. 'Ο δάσκαλος μᾶς εἶπε ὅτι
μᾶς χρειάζονται στὸ μάθημα τῆς Ἀριθμητικῆς.

— Κι' ἔγω θὰ θυμηθῶ τὰ δνόματα, ποὺ βλέπω στὶς ἐ-
πιγραφές, γιὰ νὰ ρωτήσω τὴν τάξη καὶ τὸ δάσκαλο στὴν
ὅρα τῶν ἀποριῶν, συνέχισε ἡ Καίτη...

Στό κατάστημα τροφίμων

Παρατηρώντας και μιλώντας, φτάσανε στά Χαυτεῖα κοντά στήν Όμονοια, μπροστά σ' ένα μεγάλο κατάστημα τροφίμων.

Διπλά στή μεγάλη και πλατειά πόρτα, ένας ύπαλληλος διαλαλούσε τά φρούτα;

Eικ. 2

—Πάρτε κόσμε! Έδω τά γλυκά σταφύλια! Πάρτε ροδάκινα, άχλαδια και μῆλα.

‘Ο Κωστάκης, ή Καίτη κι’ ή μητέρα τους προχώρησαν στὸ ἑσωτερικό. Γεμάτο τὸ κατάστημα ἀπὸ ἀγόραστές... ‘Ο ἔνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο ἀγόραζαν λογῆς - λογῆς τρόφιμα: Κρέας βωδινό, κατεψυγμένο ἀπὸ τὴν Ἀμερική καὶ ντόπιο, κρέας πρόβειο, ἀρνίσιο καὶ χοιρινό, κοτόπουλα, τυριά, βούτυρα καὶ λίπη, σαλατικά, ζυμαρικά, ζάχαρη, ρύζι, λάδι, ἐλιές, ψάρια καὶ κονσέρβες λογῆς - λογῆς. “Ολα δσα μποροῦν νὰ īκανοποιήσουν τὴν ἀνάγκη τῆς τροφῆς ἡταν ἑκεῖ μέσα.

Ἐξυπηρετικοὶ, εὐγενικοὶ καὶ χαμογελαστοὶ οἱ ὑπάλληλοι κόβανε τὸ κρέας καὶ τὰ τυριά, γεμίζανε τὶς χαρτοσακκούλες ζάχαρη, ρύζι, καὶ ζυμαρικά, κάνανε μεγάλα καὶ μικρὰ πακέτα, ζυγιάζανε καὶ σημειώνανε σ’ ἔνα χαρτάκι τὴν τιμή. Οἱ ἀγοραστὲς προχωροῦσάν στὸ ταμείο, πλήρωναν, ἔπαιρναν τὰ ψώνια τους καὶ ἔφευγαν.

—“Ἄς πάρουμε κι’ ἐμεῖς σειρά. Σαββατόβραδο ἀπόψε. Κόσμος πολὺς ἥρθε νὰ ψώνισῃ. “Ωσπου νᾶρθη ἡ σειρά μας θὰ περάσῃ ὀρκετὴ ὕρα. Θ’ ἀργήσουμε λιγάκι, εἰπε ἡ μητέρα καὶ πῆρε θέση πίσω ἀπὸ τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν ἀγοραστῶν.

—Δὲν πειράζει. Μᾶς ἀρέσει ἔδω μέσα... Κι’ ὅστερα ἐμεῖς θὰ βροῦμε τρόπο, γιὰ νὰ περάσουμε εὐχάριστα τὴν ὕρα μας, ἀπάντησε ἡ Καίτη...

—Τὶ δηλαδὴ ἐννοεῖς; ρώτησε ὁ Κωστάκης.. Γιατὶ ξέρεις ἐγὼ τὶ σκέφτηκα; Νὰ παρατηρήσουμε καλὰ δσα βλέπουμε ἔδω μέσα κι’ ἔπειτα, ὅταν γυρίσουμε στὸ σπίτι νὰ γράψουμε μιὰ ἐλεύθερη ἔκθεση, γιὰ νὰ τὴν ἀνακοινώσουμε στὴν τάξη.

—Ἐγὼ σκέφτηκα νὰ παίξουμε ἔνα παιγνίδι, εἰπε ἡ Καίτη. Νὰ πῶς λέω νὰ τὸ παίξουμε: Ἐγὼ θὰ λέω: Λαχανικά ἡ φρούτα ἡ κάτι παρόμοιο. Σὺ πρέπει τότε νὰ πῆς πέντε λαχανικά ἡ φρούτα, ποὺ βλέπεις ἔδω μέσα στὸ κατάστημα. Γιὰ νὰ κερδίσης πρέπει νὰ τὰ δνομάσης πρὶν μετρήσω ώς τὸ δέκα.

—Σὰν καλὸ παιγνίδι φαίνεται, εἰπε ὁ Κωστάκης. “Αρχισε λόιπον μὲ κάτι εὔκολο.

—Λαχανικά, λέει ἡ Καίτη.

— Βλέπω πατάτες, ντομάτες, κρομμύδια, μελιτζάνες και σέλινα, είπε ό Κωστάκης. Κέρδισα μιά φορά. Τώρα είναι ή σειρά μου. Πές πέντε φρούτα.

— Βλέπω ροδάκινα, σταφύλια, μήλα, μπανάνες και όχλαδια. Πές τώρα έσύ πέντε εζήδη κρέατος.

— Πρόβειο, βωδινό, όρνι, κοτόπουλο και ψάρι απάντησε ό Κωστάκης. Τώρα προσπάθησε νά βρής πέντε πράματα, που πίνουμε.

‘Η Καίτη ἔρριξε γύρω ἔνα βλέμμα και μονομιᾶς εἶδε γάλα, τσάϊ και καφέ. “Επρεπε νά κοιτάξῃ καλά τριγύρω της γιά νά βρή τά ἄλλα δυό. Βρήκε τή λεμονάδα και τό κακάο. Κι’ ἀμέσως εἶπε στὸν Κωστάκη νά βρή πέντε πράματα, που παίρνουμε γιά τροφή στὸ πρωΐνο μας.

Αύτὸς βρήκε ἀμέσως τήγ κρέμα, τό ρυζόγαλο, τό μέλι, τό βούτυρο και τό παξιμάδι.

— Αύτὸ τὸ παιγνίδι είναι πάρα πολὺ εὔκολο, εἶπε ό Κωστάκης. Κανένας μας ώς τώρα δὲν ἔχασε. Μαμά, μπορεῖς μήπως ἔσύ νά μᾶς πῆς κάτι πιό δύσκολο νά βροῦμε;

— Μάλιστα, μπορῶ, ἀπάντησε ή μητέρα του. Βρές πέντε πράματα, που τρώμε κι’ δμως δὲ βγαίνουν ἀπὸ φυτά.

— Τὰ ροδάκινα, βιάστηκε ή Καίτη ν’ ἀπαντήσῃ. Αύτὰ ώριμάζουν ἐπάνω στὰ δέντρα.

‘Η μαμά της γέλασε.

— Βέβαια, ώριμάζουν ἐπάνω στὰ δέντρα, εἶπε, μά τὰ δέντρα είναι κι’ αὐτά φυτά. “Ἐνα φυτό μπορεῖ νά είναι ή ἔνα δέντρο, ή ἔνα ἀμπελόκλημα, ή ἔνας θάμνος ή μιὰ πόα.

— Τὸ ψωμί, εἶπε ό Κωστάκης. Δὲν μπορεῖτε νά πῆτε πώς κι’ αὐτό τὸ κόβουμε ἀπὸ ἔνα δέντρο ή ἀπὸ ἔνα ἀμπελόκλημα ή ἀπὸ ἔνα θάμνο ή ἀπὸ μιὰ πόα.

Καὶ ό Κωστάκης καὶ ή Καίτη ὅρχισαν νά γελοῦνε καὶ νά λένε :

*— Ακοῦς ἔκει ! Καρβέλια καὶ φραντζόλες στὰ δέντρα !

‘Η μητέρα τους δμως εἶπε πώς δὲ μαντέψανε σωστά.

— Δὲν κόβουμε βέβαια τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὰ φυτά, ἔξηγησε.

Τὸ ψωμὶ ὅμως γίνεται ἀπὸ ἀλεύρι καὶ τὸ ἀλεύρι γίνεται ἀπὸ τοὺς σπόρους τῶν σιτηρῶν καὶ τοῦ ρυζιοῦ. "Αν δὲν ὑπήρχανε μερικά φυτά, δὲ θὰ ὑπήρχανε οἱ σπόροι, γιανὰ φτιάσουμε ἀπ' αὐτοὺς ἀλεύρι.

—Τ' αὐγά, μάντεψε ή Καίτη.

"Οχι, εἶπε ή μητέρα της. Τ' αὐγά βέβαια τὰ γεννοῦν οἱ κότες, μὰ δὲ θὰ ὑπήρχαν κότες, ἀν δέν ὑπήρχαν μερικά φυτά. Οἱ κότες τρῶνε στάρι, κριθάρι, βρώμη καὶ ἄλλα πράματα, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ φυτά.

'Εκείνη τὴ στιγμὴ εἶχαν φτάσει μπροστά στοὺς ὑπαλλήλους. Τὸ παιγνίδι ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ. Γιατὶ ή μητέρα ἄρχισε νὰ παραγγέλνῃ τὰ τρόφιμα, ποὺ ἥθελε : Κρέας, ζυμαρικά, ζάχαρη, βούτυρο, τυρί, μαρμελάδα, δσπρια καὶ φρούτα. Σὲ λίγη ὥρα ἥταν ἔτοιμοι. Βγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὸ κατάστημα καὶ πήρανε τὸ δρόμο γιὰ τὸ σπίτι. Στὸ δρόμο δὲ Κωστάκης εἶπε :

—Δὲν κερδίσαμε τούτη τὴ φορά. "Ας δοῦμε ὅμως τώρα ἄν δλα ὅσα ἀγοράσαμε στὸ μαγαζί μποροῦνε νὰ ὑπάρξουν χωρὶς φυτά.

Μιλήσανε μὲ τὴ σειρὰ γιὰ δλα ὅσα ἀγοράσανε. Φτάσανε γρήγορα στὸ συμπέρασμα πὼς δὲ θὰ ὑπήρχαν σταφύλια χωρὶς τὸ φυτό, ποὺ τὰ βγάζει. Οὕτε καὶ τὰ μπιζέλια. Γιατὶ τὰ μπιζέλια εἶναι σπόροι ἐνὸς φυτοῦ. Οὕτε κι' οἱ ντομάτες. Γιατὶ οἱ ντομάτες ὠριμάζουν πάνω στὶς ντοματίές.

"Αμ καὶ τὸ γάλα ; Οὕτε κι' αὐτό. Γιατὶ τὸ γάλα βγαίνει ἀπὸ τὶς ἀγελάδες καὶ οἱ ἀγελάδες ζοῦνε τρώγοντας φυτά. Οὕτε τὸ βούτυρο. Γιατὶ τὸ βούτυρο τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὸ γάλα.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ σκέφτηκαν πὼς τὸ τσάι, δὲ καφὲς καὶ τὸ κακάο δὲ βγαίνουν ἀπὸ φυτά. Μὰ ή μητέρα τους τοὺς εἶπε πὼς τὸ τσάι γίνεται ἀπὸ τὰ φύλλα ἐνὸς θάμνου, πὼς δὲ καφὲς γίνεται ἀπὸ τοὺς σπόρους ἐνὸς δλλου θάμνου καὶ πὼς τὸ κακάο γίνεται ἀπὸ τοὺς καρποὺς ἐνὸς δένδρου.

"Η Καίτη σκέφτηκε πὼς τὰ ψάρια δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὰ φυτά. Μὰ δὲ Κωστάκης ἀμέσως τῆς εἶπε πὼς κα-

νένα ψάρι δὲ θὰ ὑπῆρχε ἂν δὲν ὑπῆρχαν τὰ φυτά. Γιατὶ τὰ ψάρια τρῶνε φυτὰ ἢ ἄλλα ζῶα, ποὺ τρῶνε φυτά.

Στὸ τέλος δὲν ἀπόμεινε παρὰ μόνο τὸ ἀλάτι.

—Μόνο τὸ ἀλάτι μποροῦσε νὰ ὑπάρξει χωρὶς φυτὰ εἶπε ὁ Κωστάκης. Τὸ ἀλάτι βγαίνει ἀπὸ τὰ ἀλατορυχεῖα ἢ ἀπὸ τις ἀλυκές.

'Ο Κωστάκης εἶχε δίκιο. Πραγματικά, κι' ἀν ἀκόμα δὲν ὑπῆρχαν φυτὰ ἐπάνω στὴ γῆ, τὸ ἀλάτι θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ. 'Αλλὰ δὲ θὰ εἴχαμε τίποτ' ἄλλο νὰ φᾶμε ἢ νὰ πιούμε ἔξδον ἀπ' τὸ νερό.

'Ο Κωστάκης καὶ ἡ Καίτη μπορούσανε νὰ παίζουν τὸ παιγνίδι, ποὺ ἀρχισαν στὸ μαγαζί μὲ τὰ τρόφιμα, δση ὥρα θέλανε. Στὸ τέλος δὲ θὰ βρίσκανε κανένα τρόφιμο, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ σχέση μὲ τὰ φυτά.

—Μὴ σπάτε στὰ χαμένα τὸ κεφάλι σας, τοὺς εἶπε ἡ μητέρα τους. Δὲ θὰ βρῆτε κανένα τρόφιμο, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ κάποια σχέση, μακρυνὴ ἢ κοντινὴ, μὲ τὰ φυτά. Τὰ φυτὰ εἶναι πολὺ χρήσιμα στὸν ἄνθρωπο.

Πολλὲς ἀπὸ τις τροφές μας βγαίνουν δλόϊσα ἀπὸ φυτά. Κάμποσα ἀπὸ τὰ φυτὰ αὐτά μεγαλώνουν στοὺς δεντρόκηπους, στὰ χωράφια καὶ στοὺς κήπους μας. Μερικά μεγαλώνουν σὲ χῶρες μακρυνές Τὰ μαρούλια φυτρώνουν καὶ μεγαλώνουν στοὺς κήπους μας. Μὰ οἱ μπανάνες ἔρχονται ἀπὸ χῶρες ζεστές, ποὺ βρίσκονται πολὺ μακριά μας.

Καὶ ὅλες οἱ ἄλλες τροφές μας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀλάτι βγαίνουν πραγματικά ἀπὸ φυτά. Μερικές βγαίνουν ἀπὸ ζῶα, ποὺ τρέφονται ἀπὸ φυτά. Τὰ ζῶα μπορεῖ νὰ τρῶνε τὰ φυτά ἢ μπορεῖ νὰ τρῶνε ἄλλα ζῶα ποὺ τρῶνε φυτά.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ φαγητά καὶ τὰ γλυκίσματα ποὺ τρῶμε, γίνονται ἐν μέρει ἀπὸ φυτά καὶ ἐν μέρει ἀπὸ ύλικά, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ ζῶα φυτοφάγα. Μιὰ τούρτα, παραδείγματος χάρη, γίνεται ἀπὸ ἀλεύρι, ζάχαρη, γάλα, αύγα καὶ βιούτυρο.

Θὰ σᾶς ἀρεσε, τὰ φαγητά σας νὰ μὴν εἶχαν τίποτ' ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ νερό κι' ἀλάτι; Φυσικά δχι. Βέβαια ἄτο ἀλάτι κάνει πιὸ νόστιμο τὸ φαγητό. 'Ωστόσο δὲν χορ-

ταίνει τὴν πεῖνα σας. Μὲ νερὸ κι' ἀλάτι μονάχα δὲ θὰ μπορούσαμε ποτὲ νὰ ζήσουμε. Κι' ἐμεῖς καὶ τὰ ζῶα.

"Οπως βλέπετε λοιπὸν κανένα ζῶο δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ζήσῃ ἐπάνω στὴ γῆ, ἢν δὲν ἦταν τὰ φυτά. Κανένα ζωντανὸ πλάσμα δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ζήσῃ, μήτε μιὰ στιγμὴ χωρὶς φυτά.

'Ο ἄνθρωπος καὶ τὰ φυτά

'Ο πατέρας τοῦ Κωστάκη καὶ τῆς Καίτης εἶναι γεωπόνος. Λουλεύει στὸ Βοτανικό. Εἶναι δενδροκόμος. 'Ολημερίς, μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη, παρακολουθεῖ τὰ δεντράκια στὰ συμμετρικὰ φυτώρια. 'Οδηγεῖ τοὺς ἑργάτες πῶς νὰ τὰ περιποιοῦνται. Τρέχει πέρα δῶθε. 'Απὸ τὶς μηλιές, τὶς κυδωνιές, τὶς ἀχλαδιές καὶ τ' ἄλλα ὅ πωροφόρα δέντρα στὰ πευκάκια καὶ τ' ἄλλα δασικὰ φυτά κι' ἀπ' αὐτὰ στὶς γαζίες, στὶς ἀκακίες, στὶς τρισταφυλλίες καὶ στ' ἄλλα καλλωπιστικὰ φυτά. Τὰ καμαρώνει δταν εἶναι ἀνθισμένα καὶ φορτωμένα μὲ γλυκόχυμους καρπούς. Κάποτε στέκεται ὥρα πολλὴ μπροστά στὰ δέντρα. Τὰ παρατηρεῖ μὲ προσοχή. Πασπατεύει τοὺς κορμούς καὶ τὰ φύλλα τους. Ψάχνει νὰ ίδῃ ἢν τ' ἀγαπημένα του δέντρα εἶναι γερά ή ἄρρωστα.

—Πω πῶ μελίγκρα! Καὶ τί ψώρα! φωνάζει ἀνήσυχος κάποτε.

Καὶ δίνει ἐντολὲς στοὺς ἑργάτες τριγύρω του. Νὰ τρέξουν. Νὰ φορτωθοῦν τὴν ἀντλία. Ν' ἀδράξουν τὸ θειαφιστήρι. Νὰ ραντίσουν. Νὰ θειαφίσουν. Ν' ἀσβεστώσουν. Νὰ σκοτώσουν τὴν μελίγκρα μὲ τὸ καπνοζούμι. Νὰ ξολοθρέψουν τὴν ψώρα μὲ τὸ θειαφασβέστι. Νὰ προλάβουν τὸν περούγσπορο στ' ἀμπέλια ραντίζοντάς τα μὲ βορδιγάλλειο πόλτο. Νὰ κρεμάσουν στὶς ἐλιές δοχεῖα μὲ δηλητηριασμένη μελάσσα, γιὰ νὰ καταστρέψουν τὸ δάκο. Ν' ἀλείψουν τοὺς κορμούς μὲ γαλαζόπετρα γιὰ νὰ γιατρέψουν τὴν κομμίωση.

Κάποτε πάλι ἀνάμεσα στοὺς σπουδαστές τῆς Γεω-

πονικής σχολῆς, κρατώντας ἔνα σουγιαδάκι στὸ χέρι, δεῖχνει πῶς δὲ ἀνθρωπος ἡμερεύει τ' ἄγρια δέντρα μὲ τὸ μπόλιασμα. Μπροστὰ σὲ μιὰ νεαρὴ νεραντζιά κάνει ἐν οφθαλμισμό. Μὲ τὸ σουγιαδάκι του χαράζει στὴ φλούδα, σ' ἔνα κλαδί, ἔνα σχῆμα Τ. Ἀπὸ τὴ τὴ γειτόνισσα τὴν πορτοκαλιά παίρνει τὸ μπόλι, ἔνα μάτι δηλαδὴ μὲ λίγη φλούδα. Σηκώνει κατόπι μὲ προσοχὴ τὴ χαραγμένη φλούδα τῆς νεραντζιᾶς καὶ στὸ ἀνοιγμα, ποὺ σχηματίζεται, βάζει τὸ μπόλι καὶ φροντίζει νὰ κολλήσῃ ἐπάνω στὸ ξύλο. Κλείνει τὸ ἀνοιγμένο Τ καὶ δένοντάς το μὲ σπάγγο ἀπὸ τὰ πάνω πρός τὰ κάτω φροντίζει νὰ μείνη ἔξω τὸ μάτι τοῦ μπολιοῦ.

— "Αν σε 15 μέρες, λέει τελειώνοντας, τὸ κοτσανάκι του εἶναι κίτρινο καὶ μὲ τὸ ἄγγιγμα πέση, τότε πρέπει νὰ καταλάβουμε πῶς τὸ μπόλι ἔπιασε. Ἐλάτε τώρα νὰ Ιδήτε πῶς γίνεται δὲ γκεντρισμός.

Οἱ σπουδαστὲς τὸν ἀκολουθοῦν καὶ στέκονται μαζὶ του μπροστὰ σὲ μιὰ βερυκοκιά μὲ χοντρὸ κορμό.

— Πάνω σ' αὐτὴ θὰ μπολιάσω τὴ ροδακινιά. Γιατὶ πρέπει νὰ ξέρετε πῶς τὸ μπόλιασμα γίνεται μονάχα ἀνάμεσα σὲ συγγενικὰ δέντρα, σὲ δέντρα, ποὺ ἀνήκουν στὴν ἴδια οἰκογένεια. Κοιτάξτε τώρα πῶς θὰ τὴν ἔγκεντρον κάνει:

Κι' ἀμέσως παίρνει ἔνα πριόνι καὶ κόβει δριζόντια τὸν κορμὸ τῆς βερυκοκκιᾶς. Ἀπὸ τὴ γειτόνισσα τὴ ροδακινιά κόβει τὸ μπόλι, ἔνα κομμάτι κλωναριοῦ μὲ δυό ώς τρία μάτια. Μ' ἔνα κοφτερὸ σουγιαδάκι λοξεύει τὴν ἄκρη του καὶ τὴν κάνει σφήνα. Κάνει σχισμὴ κατόπι στὸν κομμένο κορμὸ τῆς βερυκοκκιᾶς. Μέσα στὴ σχισμὴ βάζει τὸ μπόλι καὶ προσέχει, ἡ φλούδα του νὰ πέφτη στὴ φλούδα τῆς βερυκοκκιᾶς. Κι' ἐνῶ δένει καλά τὸ μέρος, ὅπου ἔγινε τὸ μπόλιασμα καὶ τὸ ἀλείφει μὲ κερί, λέει:

— Πρέπει νὰ προσέχουμε πολὺ στὴν ἑφαρμογὴ αὐτὴ τοῦ μπολιοῦ πάνω στὸ σῶμα τῆς καινούριας μάνας του, τοῦ ύποκείμενου, ὅπως λέμε ἐμεῖς οἱ γεωπόνοι. "Ετσι μόνο θὰ φτάσουν κι' ώς τὸ μπόλι οἱ χυμοί, ποὺ, κυκλοφορώντας στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ δέντρου, φέρνουν ἀπ' τὸ ἔδαφος

τις θρεφτικές ούσιες, δταν διαλυμένες στὸ νερὸ, τὶς ρου-
φοῦν οἱ ρίζες του. Ἐλάτε τώρα, δοκιμάστε κι' ἔσεῖς. "Α-
μα, μὲ τὸ καλό, τελειώσετε θά σκορπίσετε στὶς τέσσερις
ἄκρες τῆς Ἑλλάδας. 'Ανάμεσα στοὺς ἀγρότες μας. Πρέ-
πει νὰ τοὺς ἐμπνεύσετε ἀπέραντη ἀγάπη στὴν Ἑλληνικὴ
Γῆ. Νὰ τοὺς μάθετε πῶς νὰ τὴν καλλιεργοῦν ἐπιστημονι-
κά. Νὰ τοὺς διδάξετε πῶς νὰ ἡμερεύουν τ' ἀγριόδεντρα
καὶ πῶς νὰ μεταβάλουν τὴν Ἑλλάδα σὲ ἀληθινὸ παρά-
δεισο.

'Ο πατέρας τοῦ Κωστάκη καὶ τῆς Καίτης ἔτοι περνᾶ
τὴ μέρα του. 'Ανάμεσα στὰ δέντρα του καὶ στοὺς σπου-
δαστές του. Καὶ μὲ τὸ δραμα μιᾶς Ἑλλάδας, ποὺ μπορεῖ
νὰ γίνη πλούσια κι' εὐτυχισμένη μὲ τὴν ἐπίστημονικὴ ἀ-
νάπτυξη τῆς γεωργίας, γυρίζει τ' ἀπόγεμα στὸ σπίτι του.

'Αφοῦ ξεκουραστῇ λιγάκι, τρέχει πάλι ἀνάμεσα στὰ
φυτά. Στό πίσω μέρος τῆς αὐλῆς ἔκανε ἔνα ὅμορφο κηπά-
κι. Τὸ χώρισε σὲ συμμετρικές βραγιές. Τὸ μισὸ εἶναι ἀν-
θόκη πος καὶ τὸ ἄλλο μισὸ λαχανικά φυτά, μιὰ
μάκρος τοῦ μαντρότοιχου φύτεψε καλλωπιστικὰ φυτά, μιὰ
ἀκακία, μιὰ γαζία, μιὰ μιμόζα, μιὰ κουκουναριά. Μπρο-
στὰ στὴν αὐλόπορτα δυὸ εὐκάλυπτοι, λές ἀκοίμητοι φρου-
ροὶ, δρθώνουν τὸ λεβέντικο κορμί τους. Κι' ἔκει μπροστὰ
στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μιὰ κληματαριά μεγαλώνει καὶ,
σκαρφαλώνοντας στοὺς μετάλλινους στύλους, ὑπόσχεται
νὰ χαρίσῃ παχειά σκιὰ καὶ γλυκόχυμα τσαμπιά ἀπὸ στα-
ύλια..

Πόση εὐχαρίστηση, πόση χαρὰ καὶ πόση γαλήνη νοιώ-
θει ἀνάμεσα στὰ λουλούδια, στὰ λαχανικὰ καὶ στὰ δέν-
τρα! Μὲ πόση ἀγάπη τ' ἀντικρύζει καὶ μὲ πόση στοργὴ τὰ
περιποιεῖται! Δὲ βαριέται νὰ σκάβῃ, νὰ βοτανίζῃ καὶ νὰ
ποτίζει. Πολλὲς φορὲς στὶς δουλειές αὐτὲς τὸν βοηθοῦνε
τ' ἀγαπημένα του παιδιά, ὁ Κωστάκης καὶ ἡ Καίτη. Μαζὶ
του ἔμαθαν ν' ἀγαποῦν τὴ Γῆ καὶ τὰ φυτά. "Εμαθαν νὰ
παρατηροῦν. "Εμαθαν ἔνα σωρὸ πράματα γιὰ τὴ ζωὴ τῶν
φυτῶν. Παλεύοντας μὲ τὰ χώματα, σκάβοντας, σπέρνον-
τας καὶ ποτίζοντας ἔμαθαν νὰ ἔκτιμοῦν τὴ δουλειά τοῦ
γεωργοῦ καὶ νὰ μὴ νοιώθουν γι' αὐτὴ περιφρόνηση.

Μιά έπισκεψη σ' ένα έργοστάσιο, πού κάνει παγωτά

Μιά μέρα διπάτερας είπε στὸν Κωστάκη καὶ στὴν Καλτή.

— "Ερχεστε νὰ πᾶμε σήμερα σ' ένα έργοστάσιο;

— "Ερχόμαστε, ἀπάντησαν τὰ παιδιὰ χαρούμενα. Μὰ σὲ ποιὸ έργοστάσιο θὰ πᾶμε;

— Σ' ένα έργοστάσιο ποὺ κάνει παγωτά.. Εἶναι πολὺ κοντά στὸ Βοτανικό.

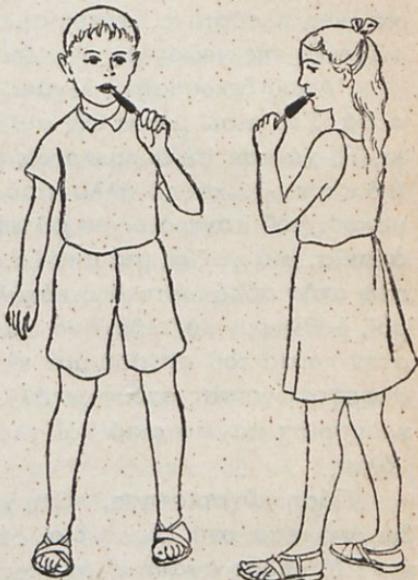
Σὲ λίγη ὥρα τὰ παιδιὰ ἔχοντας στὴ μέση τὸν πατέρα τους ξεκινοῦσαν γιὰ τὸ έργοστάσιο.

Τὸ έργοστάσιο, ποὺ κάνει παγωτά, κοντὰ στὸ Βοτανικό, εἶναι ένα μεγάλο χτίριο.

"Οταν δὲ Κωστάκης, ή Καλτή κι' διπάτερας, τους φτάσανε κοντὰ στὸ χτίριο εἴδανε μπροστά του μεγάλα φορτηγά αὐτοκίνητα. Μερικοὶ έρ-

γάτες ξεφορτώνανε δοχεῖα μὲ γάλα, σάκκους μὲ ζάχαρη, καλάθια μὲ φρούτα καὶ ἄλλα πράματα ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν πάγωτῶν.

Μπήκανε μέσα στὸ χτίριο, μέσα σὲ ἀπέραντες καὶ μεγάλες αἴθουσες. Έκεῖ μέσα δούλευαν πολλοὶ έργάτες.

Εἰκ. 3

Σὲ μερικὲς ἀπ' αὐτὲς τεράστιες μηχανὲς λειτουργοῦσαν κὶ ἔκαναν δαμανισμένο κρότο.

Πέρασαν μὲ τὴ σειρὰ σ' ὅλες τὶς αἴθουσες. Σὲ μιὰν ἀπ' αὐτές εἶδαν ἑργάτες ν' ἀνοίγουν πακέτα, ποὺ εἶχαν φέρει ἀπὸ τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα. Σὲ μιὰν ἄλλη αἴθουσα εἶδαν ἄλλους τεχνίτες νὰ δοκιμάζουν τὸ γάλα. Μπήκαν κατόπι στὴν πιὸ μεγάλη αἴθουσα. Ἐκεῖ εἶδαν μεγάλες μηχανὲς ν' ἀνακατάνουν τὴν ζάχαρη, τὸ γάλα καὶ ἄλλα όλικά, ποὺ χρειάζονται γιὰ τὰ παγωτά. Εἶδαν ἀκόμα ἄλλες μηχανὲς γιὰ τὸ πάγωμα τῆς κρέμας καὶ γιὰ τὴν τοποθέτηση τοῦ παγωτοῦ μέσα σὲ μικρὰ πακέτα. Κοιτάξανε μέσα στὴν παγωτοῦ μέσα σὲ μικρὰ πακέτα. Κοιτάξανε μέσα στὸ πάγωμα τῆς κρέμας καὶ γιὰ τὴν τοποθέτηση τοῦ κρύο ἔκανε ἐκεῖ μέσα! Ἐκεῖ μέσα μεταφέρνανε τὰ πακέτα μὲ τὸ παγωτό καὶ τ' ὀφήνανε δσπου νὰ πήξῃ ἡ κρέμα. "Αμα τελείωσαν τὴν ἐπίσκεψή τους δικαίως διπλανῆς. Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἔδωσε ἀπὸ ἔνα παγωτό.

"Οταν γυρίζανε στὸ σπίτι δικαίως εἶπε:

— Μιὰ χαρὰ περάσαμε. "Ω! πόσο θαύμαλα νὰ ἐπισκέπτωμαι κάθε μέρα ἐργοστάσια!

— Κάθε μέρα εἶπες; ρώτησε διπλανῆς. Μὰ αὐτό, παιδί μου δὲν είναι διόλου δύσκολο. Καὶ δὲν εἶν' ἀνάγκη νῦρχεσαι τόσο μακριά. Κάθε μέρα μπορεῖς νὰ ἐπισκέπτεσαι αὐτά, ποὺ βρίσκονται κοντά στὸ σπίτι μας.

— Κοντά στὸ σπίτι μας; Καὶ ποῦ ἀκριβῶς είναι; ρώτησε ἡ Καίτη.

— Ακριβῶς στὸ πίσω μέρος τῆς αὐλῆς μας, εἶπε διπλανῆς.

Τὰ παιδιά ἀπόρεσαν.

— Μὰ, μπαμπά, στὸ πίσω μέρος τῆς αὐλῆς μας δὲν ύπάρχει κανένα ἐργοστάσιο, εἶπαν καὶ τὰ δυὸ μαζί.

— Καὶ δύμας ύπάρχουν, εἶπε διπλανῆς. Καὶ είναι ἐργοστάσια πολὺ καλά.

— Σίγουρα διπλανῆς μᾶς πειράζει, σκέφτηκαν δικαίως καὶ ἡ Καίτη.

— Αμα δύμας φτάσανε στὸ σπίτι, τρέξανε ἀμέσως στὸ πίσω μέρος τῆς αὐλῆς. Φυσικὰ ἐκεῖ δὲν εἶδανε κανένα με-

γάλο χτίριο, πού νάχη μέσα μηχανές. Ἡταν μονάχα δικῆπος, πού εἶχαν καλλιεργήσει.

Τότε δικαιότης καὶ ή Καίτη θυμήθηκαν τὸ παιγνίδι, πού εἶχαν παίξει στὸ μαγαζί μὲ τὰ τρόφιμα.

—Κατάλαβα τώρα, εἶπε δικαιότης. ‘Ο πατέρας ἔλεγε γιὰ τὰ φυτὰ στὸν κῆπο μας. Θυμᾶσαι τότε, Καίτη; Σ’ ἐκεῖνο τὸ παιγνίδι βρήκαμε πώς τὸ κάθε τι σχεδόν, ποὺ τρῶμε βγαίνει πραγματικά ἀπὸ φυτά.

‘Ο Κωστάκης μάντεψε σωστά! ‘Ο πατέρας του ἐννοοῦσε τὰ φυτὰ στὸν κῆπο. “Ολα τὰ φυτά, ποὺ βγάζουν, πράσινα φύλλα εἶναι ἑργοστάσια.” Ολ’ αὐτά παράγουνε τροφή. Εἶναι τὰ πιὸ σπουδαῖα ἑργοστάσια στὸν κόσμο.

Τὰ φυτὰ μᾶς δίνουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο

—Εἴδατε λοιπόν, παιδιά μου, τὰ ἑργοστάσια, ποὺ ἔχουμε κοντά μας, στὸ κηπάκι μας καὶ στὴν αὐλή μας; ρώτησε τὸν Κωστάκη καὶ τὴν Καίτη δικαιότης, ἅμα γύρισε στὸ σπίτι.

—Ναί, πατέρα, μαντέψαμε τί ἐννοοῦσες. Λές γιὰ τὰ φυτά. Μὰ σὲ τί τὰ φυτὰ μοιάζουνε μὲ ἑργοστάσια, διόλου δέν καταλαβαίνουμε. Νὰ ποιά μεγάλη ἀπορία ἔχουμε, ἀποκρίθηκε δικαιότης.

—Καὶ περιμένουμε σὺ νὰ μᾶς τὴ λύσης. Σὺ ποὺ σπούδασες καὶ ξέρεις δῆλα τὰ μυστικὰ τῶν φυτῶν, μπορεῖς νὰ μᾶς τὴ λύσης εὔκολα. Σὲ παρακαλοῦμε, μπαμπά, πές μας κάτι νὰ μάθουμε κι’ ἐμεῖς, συνέχισε ή Καίτη.

‘Ο πατέρας, ίκανοποιημένος ἀπὸ τὴ φιλομάθεια καὶ τὴν περιέργεια τῶν παιδιῶν του, Χαμογέλασε καὶ εἶπε:

—Αμέσως, παιδιά μου, θὰ σᾶς πῶ.

Καὶ κεῖνο τὸ βράδυ μιλοῦσε ὥρα πολλὴ γιὰ τὰ φυτά. Εἶπε πολλὰ γι’ αὐτά. Φανέρωσε δῆλα σχεδόν τὰ μυστικά τους. “Εκανε ἔνα σωστὸ μάθημα φυτολογίας. Μιλοῦσε κι’ δῆλα ὅσα ἔλεγε τὰ ζωντάνευε μὲ τὶς εἰκόνες μέσ’ ἀπὸ μιά χοντρὴ Φυτολογία, ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του. Νά, τὶς πάνω κάτω δίδασκε καὶ νὰ ποιὲς εἰκόνες ἔδειχνε στὰ

παιδιά του, πού τὸν ἀκουαν προσεχτικά καὶ ἀμίλητα :

— “Οπως τὰ ἔργοστάσια παράγουν κάτι γιά κάποιαν δνάγκη, ἔτσι καὶ τὰ φυτὰ παράγουν δυὸ λογιῶν τροφές, πολύτιμες στὸν ὄργανισμό μας. Παράγουν ζάχαρη καὶ ἀμυλο. Ή ζάχαρη, ποὺ βάζετε στὸ τσάϊ καὶ στὸ γάλα βγαίνει ἀπὸ τὸ ζαχαροκάλαμο ἢ τὰ ζαχαρότευτλα.

Τὸ σιμιγδάλι μέσα στὰ γλυκίσματα ποὺ τρώτε μετά, τὸ φαγητό βγαίνει ἀπὸ σιτηρά.

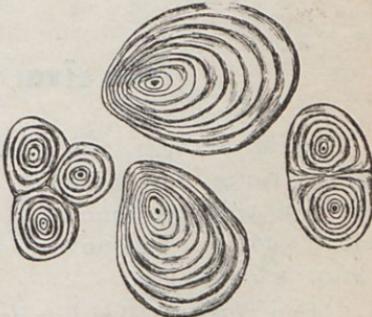
Σχεδὸν ὅλα τὰ φρούτα καὶ τὰ λαχανικά, ποὺ τρώτε ἔχουν ζάχαρη ἢ ἀμυλο μέσα τους. Τὰ μῆλα, τὰ ροδάκινα καὶ τ' ἀχλάδια ἔχουν ζάχαρη. Τὸ Ἰδιο κι' οἱ γλυκοπατάτες. Οἱ πατάτες, τὸ σιτάρι καὶ τὰ φασόλια ἔχουν ἄμυλο.

“Οπως ζέρετε ἡ ζάχαρη εἶναι γλυκειά. Ἀπὸ τὴ γεύση μπορεῖτε νὰ καταλάβετε ἀν μέσα σ' αὐτὸ ποὺ τρώτε ἢ πίνετε ύπάρχει ἢ δχι ζάχαρη. Τὸ ἀμυλο δὲν ἔχει καμιὰ ιδιαίτερη γεύση. ”Έχουμε ὅμως ἔναν εὔκολο τρόπο γιὰ νὰ βροῦμε, ἀν ἔνα τρόφιμο ἔχῃ ἄμυλο μέσα του.

Χρησιμοποιοῦμε μιὰ διάλυση ἵωδιου, γιὰ νὰ βροῦμε ἀν μέσα σὲ μιὰ τροφὴ ύπάρχῃ ἄμυλο. Σίγουρα ἔχετε δεῖ τὸ βάμμα ἵωδιου. Πολλοὶ τὸ χρησιμοποιοῦνται ματώνουν μὲ τὸ κόψιμο ἢ μὲ τὸ γρατσούνισμα. Εἶναι ἔνα σκοῦρο καστανόχρωμο ύγρο. Αὐτὸ τὸ καστανόχρωμο ύγρο κάνει τὸ ἄμυλο γαλάζιο.

Μέσα στὰ φυτὰ τὸ ἄμυλο ἔχει τὸ σχῆμα λεπτότατων κόκκων. Αὐτὴ ἐδῶ ἡ εἰκόνα⁴ σᾶς δείχνει κάμπιοσους κόκκους ἄμυλου ἀπὸ μιὰ πατάτα. “Ετσι φαίνονται κάτω ἀπὸ ἔνα δυνατὸ μικροσκόπιο.

“Ισως τώρα νὰ θέλετε νὰ ξανακάνετε τὸ πείραμα καὶ

Εἰκὼν 4

μ' ἄλλες τροφές, ποὺ τρῶτε. Σὲ πολλές ἀπ' αὐτές σίγουρα θὰ βρῆτε ἄμυλο.

Παραδείγματος χάρη, δν ρίζετε ίώδιο πάνω στὸ ψώμι, στὸ παξιμάδι καὶ στὸ κέικ, θὰ βρῆτε καὶ στὰ τρία ἄμυλο. Καὶ τὰ τρία ἔχουν μέσα τοὺς ἀλεύρι καὶ τὸ ἀλεύρι ἔχει μέσα ἄμυλο. Τὸ ἄμυλο μέσα στὸ ἀλεύρι βγαίνει ἀπὸ τοὺς σπόρους. Ἀπὸ τοὺς σπόρους γίνεται τὸ ἀλεύρι. Τὸ ἄμυλο ἔγινε λοιπὸν ἀπὸ τὰ φυτά, ποὺ κάνουν σπόρους.

Εἶναι εὔκολο νὰ δῆτε πῶς τὰ ἵδια τὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα μόνα τους κάνουν τὴν ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο, ποὺ βρίσκουμε μέσα τους. Ποῦ ἀλλοῦ θὰ μποροῦσαν νὰ τὰ βροῦνε; Στὸν ἀέρα γύρω ἀπὸ τὰ φυτὰ δὲν ὑπάρχει διόλου ζάχαρη ἢ ἄμυλο. Στὸ ἔδαφος, δηὖτα φυτώνουν δὲν ὑπάρχει διόλου ζάχαρη ἢ ἄμυλο. Στὴ βροχή, ποὺ πέφτει πάνω τους, δὲν ὑπάρχει διόλου ζάχαρη ἢ ἄμυλο. Τότε ποῦ ἀλλοῦ θὰ προμηθεύονταν ζάχαρη ἢ ἄμυλο, δὰν δὲ μποροῦσαν νὰ τὸ κάνουν μόνα τους;

Ἐμεῖς δὲ βγάζουμε ζάχαρη ἢ ἄμυλο γιὰ τὸν ἑσυτό μας ἀπὸ ὅλα τὰ εἴδη τῶν φυτῶν μὲ πράσινα φύλλα. "Ομως ὅλα τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα μποροῦν νὰ κάνουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο. Μποροῦμε λοιπὸν ὅλα νὰ τὰ φανταστοῦμε σὰν ἐργοστάσια, ποὺ παράγουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο.

Πῶς εἶναι τὰ φυτὰ

Τὸ ἐργοστάσιο τῶν παγωτῶν, ποὺ δὲ Κωστάκης καὶ ἡ Καίτη ἐπισκέφτηκαν, ἀποτελεῖται ἀπὸ δωμάτια. Τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα ἀποτελοῦνται κι' αὐτὰ ἀπὸ «δωμάτια». Οἱ ἐπιστήμονες δύνομάζουν αὐτὰ τὰ δωμάτια, κύτταρα.

"Ενα κύτταρο εἶναι ἔνα πολὺ μικρὸ κομμάτι ἀπὸ ζωντανὴ ψλη, ποὺ σχεδόν πάντοτε ἔχει τριγύρω του ἔνα τολχωμα. Τὰ κύτταρα εἶναι δμοια μὲ τὰ δωμάτια ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἔχουν τοιχώματα. "Ολα τὰ ζωντανά πλάσματα —ὅλα τὰ φυτὰ καὶ ὅλα τὰ ζῶα—ἀποτελοῦνται ἀπὸ κύτ-

ταρα: Ἀκόμα καὶ τὸ ὕδιο τὸ σῶμα σας ἀποτελεῖται ἀπὸ κύτταρα,

Δὲ μπορεῖτε νὰ δῆτε ξεχωριστὰ κύτταρα, ἔξὸν ἂν κοιτάξετε μέσα ἀπὸ ἕνα μικροσκόπιο. Τὰ κύτταρα δὲν ἔχουν δλα τὸ ὕδιο μέγεθος. "Ολα δμως εἰναι τόσο πολὺ μικρὰ ποὺ μὲ τὰ μάτια σας μόνο δὲ μπορεῖτε νὰ τὰ δῆτε. Μοιάζουν μ' ἐργοστάσια, ποὺ ἔχουν μόνο μιὰ αἴθουσα. Τὰ πιὸ πολλὰ δμως φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα ἀποτελοῦνται ἀπὸ πολλὰ κύτταρα. "Ενας πλάτανος, παραδείγματος χάρη, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑκατομμύρια κύτταρα.

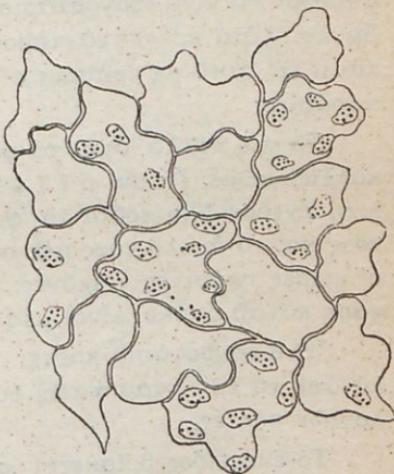
Eikon 5

"Η εἰκόνα ἀριθ. 5 δείχνει ἕνα φύλλο. "Η εἰκόνα ἀριθ. 6 δείχνει πάλι ἕνα πάρα πολὺ μικρὸ τμῆμα ἀπὸ τὸ φύλλο, ὅπως φαίνεται μὲ δυνατὸ μικροσκόπιο. Τὰ κύτταρα σ' αὐτὴ σχεδιάστηκαν ἑκατοντάδες φορὲς μεγαλύτερα ἀπ' ὅ,τι εἶναι στὴν

πραγματικότητα. **Σχεδιά-**
στηκαν ἀρκετὰ μεγάλα
γιὰ νὰ τὰ δῆτε εὔκολα.

Κοιτάξτε τὶς κουκκίδες
σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ κύτταρα.
Αύτὲς οἱ μικρὲς κουκκίδες
εἶναι πράσινες καὶ δίνουν
στὸ φύλλο τὸ πράσινο
χρῶμα του. Τὰ τοιχώματα
τοῦ κυττάρου δὲν εἶναι
πράσινα. Μὰ εἶναι τόσο
λεπτὰ ὥστε μποροῦμε νὰ
δούμε τὶς πράσινες κουκκίδες
μέσα ἀπ' αὐτά.

Οἱ μικρὲς αύτὲς πράσινες κουκκίδες ἔχουν ἕνα
πολυσύλλασθο ὄνομα. Οἱ ἐπιστήμονες τὶς δονομάζουν χλω-

Eikon 6

ροφυλλόκοκκους. "Ολα τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα ἔχουν πράσινους κόκκους μέσα τους. Οἱ χλωροφυλλόκοκκοι αὐτοὶ εἶναι τὸ μόνο μέρος ἐνδὸς φυτοῦ μὲ πράσινα φύλλα, ποὺ εἶναι πράσινο.

Οἱ λεπτοὶ χλωροφυλλόκοκκοι δίνουν στὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα τὸ χρῶμα τους. "Ομως κάνουν καὶ κάτι ἄλλο, ποὺ εἶναι πολὺ πιὸ σπουδαῖο.

"Ολα τὰ πραγματικὰ ἐργοστάσια ἔχουν μέσα τους μηχανές. Οἱ λεπτοὶ χλωροφυλλόκοκκοι, εἶναι οἱ μηχανές μέσα στὰ ἐργοστάσια τῶν φυτῶν. Αὐτοὶ παράγουν τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο.

Οἱ μηχανές σ' ἔνα πραγματικὸ ἐργοστάσιο δὲν εἶναι ζωντανὰ πλάσματα. Οἱ μικρές ὅμως πράσινες μηχανές, οἱ χλωροφυλλόκοκκοι, μέσα σ' ἔνα ἐργοστάσιο φυτῶν, εἶναι ἕνα μέρος ἀπὸ τὴ ζωντανὴ ὥλη μέσα στὸ φυτό.

"Υπάρχουν μερικὰ φυτά, ποὺ δὲν ἔχουν χλωροφυλλόκοκκους. Τὰ μανιτάρια, οἱ ζαχαρομύκητες καὶ ἡ ἀσπρη μούχλα δὲν ἔχουν χλωροφυλλόκοκκους. Τὰ φυτὰ αὐτὰ δὲ μποοοῦν νὰ εἶναι ἐργοστάσια, ποὺ παράγουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο. Αὐτὰ πρέπει νὰ πάρουνε ἔτοιμη τροφή, ποὺ ἔχουν κάνει τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα, γιὰ νὰ ζήσουν. Εἶναι παράσιτα.

Τὰ πιὸ πολλὰ ἀπὸ τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα, ποὺ καλλιεργοῦμε, ἔχουν ρίζες καὶ κορμὸς καὶ φύλλα. Σχεδὸν ὅλα τοῦτα τὰ φυτὰ παράγουνε τὴ ζάχαρη τους καὶ τὸ ἄμυλό τους μὲς στὰ φύλλα τους. Σχεδὸν ὅλες οἱ μικρές πράσινες μηχανές, ποὺ κατασκευάζουν τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο, εἶναι μέσα στὰ κύτταρα τῶν φύλλων.

"Ἐνα ἐργοστάσιο πρέπει νὰ ἔχῃ πόρτες. Τὰ πιὸ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τῶν φυτῶν, ἔχουν τουλάχιστο δυδλογιῶν πόρτες.

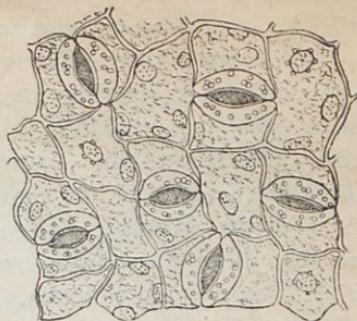
Τὸ ἔνα εἶδος βρίσκεται στὰ φύλλα τῶν φυτῶν. Ἐκεῖ ὑπάρχουν λεπτότατα ἀνοίγματα στὸ φλούδι τῶν φύλλων. Μοιάζουν λιγάκι μὲ στόματα. Τὸ κάθε ἔνα ἔχει δυδλογιῶν πόρτα γύρω ἀπ' αὐτό, ποὺ φαίνονται σὰ μικρὰ ἵχειλη.

Οἱ πόρτες αὐτὲς στὰ φύλλα δύνομάζονται στομάτια.

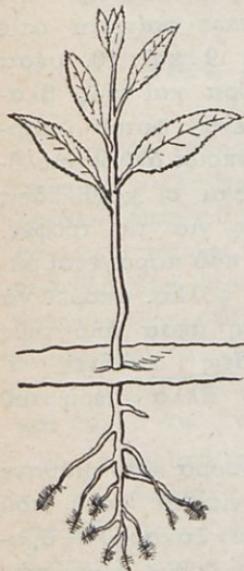
Στομάτια θὰ πῆ μικρὰ στόματα. Ἡ εἰκόνα 7 δείχνει μερικά στομάτια οχεδιασμένα πολὺ μεγάλα. Ἡ εἰκόνα δείχνει ἀκόμα μερικὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα κύτταρα στὸ φλούδι τοῦ φύλλου.

Οἱ πόρτες στὰ φύλλα μποροῦν ν' ἀνοίξουν καὶ νὰ κλείσουν. "Οταν εἶναι ἀνοιχτές, δὲ ἀέρας μπορεῖ νὰ μπῇ καὶ νὰ βγῆ μέσα ἀπ' αὐτά.

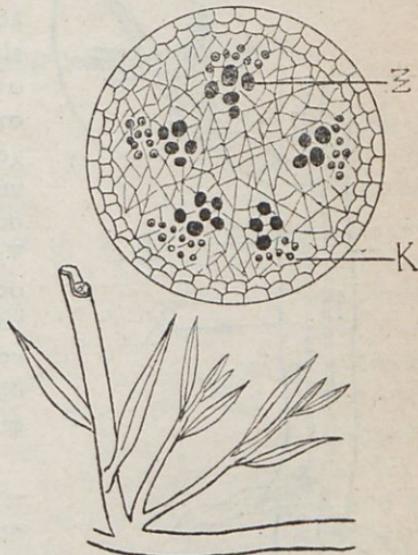
Τὰ πιὸ πολλὰ φύλλα ἔχουν τὰ στομάτια τους στὴν κάτω πλευρά τους. Ἡ βροχὴ καὶ ἡ σκόνη δὲ μποροῦν νὰ τὰ φράξουν εὔκολα.

Eἰκὼν 7

Eἰκὼν 8

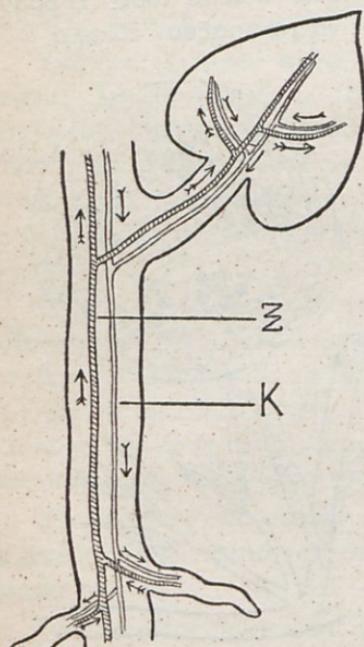
Eἰκὼν 9. Ζ=ξυλώδεις, Κ=καμβιώδεις σωλήνες

Ἡ εἰκόνα 8 δείχνει μιὰ ρίζα, ποὺ ἀνοίγει τὸ δρόμο της μέσα ἀπὸ κάποιο ἔδαφος. Οἱ λεπτότατες τρίχες

ἐπάνω στὶς ρίζες μαζεύουν νερό ἔνα γύρω ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Στὴν εἰκόνα οἱ τρίχες τῶν ριζῶν εἶναι πολὺ μεγαλύτερες ἀπ' ὅ,τι εἶναι στὴν πραγματικότητα.

Πολλὰ ἐργοστάσια ἔχουν νεροσωλῆνες, ποὺ φέρνουν τὸ νερὸ σ' ὅλες τὶς αἴθουσες. "Ολα τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα ἔχουν νεροσωλῆνες κι' αὐτά, γιὰ τὴν Ἰδια δουλειά. Στοὺς βλαστούς τῶν φυτῶν ὑπάρχουν νεροσωλῆνες ἢ ξυλώδεις σωλῆνες. Ή εἰκόνα 9 δείχνει ἔνα κομμάτι ἀπὸ τὸν βλαστὸ δέντρου. Στὸν κύκλο βλέπετε ἔνα κομμάτι ἀπὸ τὸν βλαστὸ σχεδιασμένο πολλὲς φορὲς μεγαλύτερο ἀπ' ὅ,τι πραγματικὰ εἶναι. Οἱ νεροσωλῆνες φαίνονται καθαρά.

Καὶ τὰ νεύρα τῶν φύλλων ἀποτελοῦνται ἐν μέρει ἀπὸ σωλῆνες, ποὺ φέρνουν νερό.

Εἰκὼν 10. Ζ=ξυλώδεις σωλῆνες
Κ=καμβιώδεις σωλῆνες

Πολὺ κοντά στοὺς νεροσωλῆνες (ξυλώδεις) πιὸ ἔξω ὅπως φαίνεται στὶς εἰκόνες 9 καὶ 10, μέσα στὰ νεύρα καὶ τοὺς βλαστούς ἐνὸς φυτοῦ ὑπάρχουν κάποιοι ἄλλοι σωλῆνες. Εἶναι οἱ καμβιώδεις σωλῆνες γιὰ τὶς τροφές. Τροφή, ποὺ παράγεται μέσα στὰ φύλλα, μπορεῖ νὰ ταξιδέψῃ μέσα ἀπὸ τοὺς καμβιώδεις σωλῆνες σ' ὅλα τὰ ἄλλα μέρη τοῦ φυτοῦ.

Σίγουρα κάτι μάθατε τώρα γιὰ τὰ φυτὰ ποὺ παράγουν ζάχαρη καὶ ἀμυλό. "Ας δοῦμε τώρα πῶς λειτουργοῦνε καὶ δουλεύουν.

Στὴν εἰκόνα 11 βλέπετε τρία διαφορετικὰ εἴδη φύλλων. Ή εἰκόνα 11 δείχνει πῶς τὰ νεύρα τῶν διαφόρων

φύλλων δὲν εἶναι διαταγμένα μὲ τὸ ἕδιο σχέδιο.

Μέσασσος ἔνα δάσος, τὸ μαλακὸ μέρος ἐνὸς φύλλου πολὺ συχνὰ ξεραίνεται καὶ χάνεται καὶ ἀφήνει πίσω του

Εἰκὼν 11

ἔνα σκελετό καμωμένο ἀπὸ νεῦρα. Στὴν εἰκόνα 11 φαίνεται ὁ σκελετὸς ἐνὸς φύλλου φτελιᾶς, ἐνὸς φύλλου βαλανιδιᾶς, κι' ἐνὸς φύλλου πλατάνου.

Πῶς λειτουργοῦνε τὰ φυτά

Καὶ τὸ ἐργοστάσιο γιὰ τὰ παγωτὰ καὶ τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα παράγουν τρόφιμα. Υπάρχει δῆμος μιὰ μεγάλη διαφορὰ ἀνάμεσα στὰ δυό. Τὸ ἐργοστάσιο τῶν παγωτῶν παίρνει τὸ γάλα, τὴν ζάχαρη καὶ ὅλα πράγματα, ποὺ ἡδη εἶναι ἔτοιμα καὶ κατάλληλα νὰ φαγωθοῦν. Ἀνακατώνει τὶς τροφές αὐτές, γιὰ νὰ κάνει μιὰ ὄλλη τροφὴ κατάλληλη νὰ φαγωθῇ. Τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα χρησιμοποιοῦνε πολὺ διαφορετικά ύλικά. Παράγουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο ἀπὸ ἔνα ἀόρατο ἀέριο, ἀπὸ νερὸ κι' ἀπὸ χῶμα.

Τὸ ἀόρατο ἀέριο, ποὺ χρησιμοποιοῦν εἶναι τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. "Ισως ποτέ νὰ μὴν ἀκούσατε γιὰ τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ ἀέρια, ποὺ ἔχει δὲρας. Ἐμεῖς καὶ τὰ ὄλλα ζῶα βγάζουμε ἔξω διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Ή φωτιά, κυρίως ἀπὸ ξύλα καὶ κάρβουνα, βγάζει διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα κάνει τὸν ἀφρὸ τῆς παγωμένης σόδας. Μὲ τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα φουσκώνει τὸ ψώμι μετά τὸ ζύμωμα.

Γιὰ τὸ νερό δὲν εἶν^ο ἀνάγκη νὰ σᾶς πῶ, γιατὶ τὸ
ξέρετε

Σχεδὸν ὅλα τὰ φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα, ποὺ καλλιερ-
γοῦμε, φυτρώουν ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Παίρνουν νέρο ἀπὸ τὸ
ἔδαφος. Διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα παίρνουν ἀπὸ τὸν ἀέρα
ἔνα γύρω τους.

"Ἐχετε ἥδη μάθει πῶς τὰ τριχίδια τῶν ριζῶν εἶναι
πόρτες, γιὰ τὸ νερό. Ἀπὸ τὰ τριχίδια τῶν ριζῶν τὰ νερὸ
μὲ τὰ ἀνόργανα συστατικὰ διαλυμένα μέσα του, ἀνεβαίνει
μέσα ἀπὸ τίς ρίζες καὶ τοὺς βλαστούς στὰ φύλλα. Πάει
μέσα ἀπὸ τὰ νεῦρα σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κάθε φύλλου.
Κάμποσο ἀπ' αὐτὸ τελικὰ ἔρχεται στοὺς λεπτοὺς χλωρο-
φυλλόκοκκους, ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦνε γιὰ νὰ κάνουν ζά-
χαρη καὶ ἄμυλο.

"Ἐχετε ἀκόμα μάθει πῶς τὰ στομάτια μέσα στὰ πρά-
σινα φύλλα τῶν φυτῶν εἶναι πόρτες γιὰ τὸν ἀέρα. 'Ο
ἀέρας μπαίνει μέσα ἀπ' αὐτὰ τὰ στομάτια. Τὸ φυτὸ παίρ-
νει τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα ποὺ χρειάζεται, ἀπὸ τὸν
ἀέρα. "Αμα μιὰ φορὰ τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα μπή μέσα
στὸ φύλλο μπορεῖ νὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ τὰ λεπτὰ κυττα-
ρικὰ τοιχώματα ἀπὸ τὸ ἔνα κύτταρο στὸ ἄλλο. Φτάνει
στοὺς μικροὺς χλωροφυλλόκοκκους, ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦ-
νε γιὰ νὰ κάνουν τροφή.

"Ισως νὰ θαυμάζετε πῶς τὰ φυτὰ μποροῦν νὰ κάνουν
ζάχαρη καὶ ἄμυλο ἀπὸ νερὸ καὶ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα.
Βέβαια τὸ νερὸ καὶ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα δὲν φαίνονται
ὅμοια μὲ τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο. Καὶ μεῖς οἱ ἕδιοι δὲ
μποροῦμε νὰ τὰ βάλουμε μαζὶ—μαζὶ, γιὰ νὰ κάνουμε ζά-
χαρη καὶ ἄμυλο. "Αν ἀνακατώνατε μιὰ μπουκάλα νερὸ
καὶ μιὰ μπουκάλα διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα δὲ θὰ μπορού-
σατε ποτὲ νὰ κάνετε ζάχαρη καὶ ἄμυλο. Δὲ θὰ εἴχατε,
παρὰ νερὸ καὶ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα ἀνακατωμένα τὰ
δυὸ μαζὶ. "Οπως βλέπετε, οἱ μικρὲς πράσινες μηχανές, οἱ
χλωροφυλλόκοκκοι, μέσα σ' ἔνα φυτικὸ ἔργοστάσιο μπο-
ροῦν νὰ κάνουν κάτι, ποὺ ἐμεῖς μὲ κανένα τρόπο δὲ μπο-
ροῦμε νὰ κάνουμε.

Κανένας ἀκόμα δὲν ξέρει δλόκληρη τὴν ἴστορία γιὰ

τὸ πῶς οἱ χλωροφυλλόκοκκοι κάνουν τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο. Ξέρουμε δῆμως ἀρκετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἴστορία.

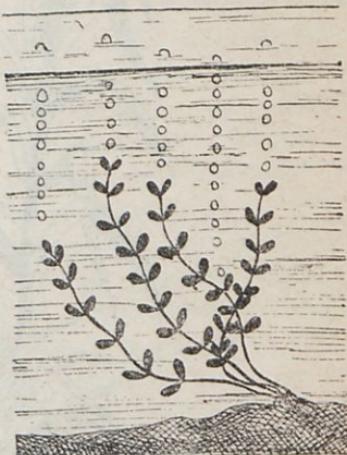
Τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα ἀποτελεῖται ἀπὸ κάρβουνο (ἄνθρακα) καὶ ὁξυγόνο. Ἀσφαλῶς ἔχετε δεῖ κάρβουνο. Ἡ καπνιὰ εἶναι κάρβουνο. Τὸ ὕδιο καὶ τὸ ξυλοκάρβουνο. Τὸ ὁξυγόνο εἶναι ἔνα ἀόρατο ἀέριο. Εἶναι τὸ ἄλλο ἀπὸ τὰ ἀέρια μέσα στὸν ἀέρα.

Οταν δουλεύουν, οἱ μικρὲς πράσινες μηχανὲς διασποῦνται τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα σὲ κάρβουνο καὶ σὲ ὁξυγόνο. Κάνουν τότε ζάχαρη καὶ ἄμυλο ἀπὸ νερὸς καὶ ἀπὸ τὸ κάρβουνο, ποὺ πήραν ἀπὸ τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Σκορπίζουν πρὸς τὰ ἔξω τὸ ὁξυγόνο ἀπὸ τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα.

Τὸ ὁξυγόνο βγαίνει ἔξω μέσα ἀπὸ τὰ στομάτια τῶν φύλλων. Ἐσεῖς συνήθως δένται τὸ βλέπετε νὰ βγαίνει, γιατὶ τὸ ὁξυγόνο εἶναι ἀόρατο. "Οταν δῆμως φυτὰ κάτω ἀπὸ τὸ νερὸν (ὑδρόβια) κάνουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο, μπορεῖτε συχνὰ νὰ δῆτε μικρὲς φουσκαλίδες ἀπὸ ὁξυγόνο ν' ἀνεβαίνουν ἀπ' αὐτὰ. Στὴν εἰκόνα 12 φουσκαλίδες ἀπὸ διοξείδιο ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὰ μικρὰ φυτὰ μέσα στὸ νερό.

Καταλάβατε τὸσως μόνοι σας πῶς ή ζάχαρη ἀποτελεῖται ἀπὸ κάρβουνο (ἄνθρακα) καὶ νερό. "Οταν κάνετε καραμέλα κι' ἀφήσετε τὴ ζάχαρη νὰ παρακαῆ, μαυρίζει. "Οταν ή ζάχαρη μαυρίζῃ, γίνεται πάλι κάρβουνο καὶ νερό. Τὸ μαῦρο ύλικό, ποὺ μένει, εἶναι τὸ κάρβουνο. Τὸ νερό γίνεται ἀτμὸς καὶ ἀνεβαίνει στὸν ἀέρα.

"Η ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο φαίνονται πῶς δὲ μοιάζουν καὶ πολύ. Θὰ σᾶς φανῆ παράξενο, ἀν μάθετε πῶς καὶ τὰ

Eἰκὼν 12

δυό εἶναι καμωμένα ἀπὸ τὰ ἔδια ύλικά. Κι' ὅμως ἔτσι εἶναι. Μόνο πού τὰ ύλικά, στὸ καθένα ἀπ' αὐτά, δὲν εἶναι βαλμένα κατὰ τὸν ἔδιο ἀκριβῶς τρόπο.

Οἱ μικρὲς πράσινες μηχανές, οἱ χλωροφυλλόκοκκοι,

Εἰκὼν 13—Ζαχαροκάλαμο

παρασκευάζουν πάντοτε, τὴ ζάχαρη πρῶτα. Κατόπι κάμπιοση ἀπὸ τὴ ζάχαρη μπορεῖ νὰ μετατραπῆ σὲ ἄμυλο.

"Ενα ἐργοστάσιο, πρέπει νὰ ἔχῃ κάτι, γιὰ νὰ κινῆ τὶς μηχανές του. Σὲ μερικὰ ἐργοστάσια οἱ μηχανές κινοῦνται μὲ ήλεκτρισμό. Σὲ ἄλλα ἐργοστάσια οἱ μηχανές κινοῦνται μὲ ἀτμό. Στὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα οἱ μηχανές κινοῦνται μὲ τὸ φῶς καὶ μὲ τὴ θερμότητα τοῦ ἥλιου.

Τὶς συννεφιασμένες μέρες τὰ φυτὰ δὲν παίρνουν τόσο πολὺ φῶς, δοσο τὶς ἡλιόλουστες μέρες. Τότε δὲ δουλεύουν πολὺ γρήγορα. Τὴ νύχτα δὲν ύπαρχει ἡλιακὸ φῶς, γιὰ νὰ κινῇ τὶς μηχανές. Αὐτὲς τότε σταματοῦν.

"Οταν τὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα κάνουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο, τὸ κάνουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Ἐμεῖς καλλιεργοῦμε τὰ φυτά, γιὰ νὰ πάρουμε τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο ποὺ χρειαζόμαστε, γιατὶ δὲ μποροῦμε νὰ τὰ κάνουμε μόνοι μας μέσα στὸ κορμί μας.

Τὶ καλὰ θὰ ἦτανε, ἀλήθεια, ἀν μπορούσαμε μόνοι μας νὰ κάνουμε ζάχαρη καὶ ἄμυλο! "Αν, δταν θὰ θέλαμε ζάχαρη, παραδείγματος χάρη, κάναμε τοῦτο ἐδῶ μονάχα: Νὰ πίναμε δηλαδὴ λίγο νερό, νὰ εἰσπνέαμε λίγο διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα καὶ κατόπι νὰ στεκόμασταν μπροστὰ στὸν ἥλιο! Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, φυσικά, δὲ θὰ γίνουμε ποτὲ ίκανοι νὰ κάνουμε ζάχαρη. Μόνο τὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα μποροῦν νὰ κάνουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο, ἀπὸ νερὸ καὶ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Καταλαβαίνετε τώρα γιατὶ ἔνα φυτικὸ ἐργοστάσιο σὰν τὸ ἐργοστάσιο τοῦ ζαχαροκάλαμου ποὺ φαίνεται στὴν εἰκόνα 13, είναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐργοστάσια στὸν κόσμο;

Τὰ φυτὰ παράγουν κι' ἄλλες τροφές

"Η ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο είναι τροφές πολύτιμες. Μὲ ζάχαρη δμως καὶ μὲ ἄμυλο μονάχα, δὲ μποροῦμε νὰ ζήσωμε. Οὔτε καὶ τὰ φυτά. "Οπως ἐμεῖς, κι' αὐτὰ ἔχουν ἀνάγκη καὶ ἀπὸ ἄλλες τροφές. "Ως τώρα μάθατε πῶς ἀπὸ τὴ ζάχαρη μποροῦν νὰ κάνουν ἄμυλο. "Αμα θὰ ἔχουν κάνει μπόλικη ζάχαρη, μποροῦν νὰ κάνουν κι' ὅλες τὶς ἄλλες τροφές, ποὺ χρειάζονται.

Τὰ φυτά μὲ τὰ πράσινα φύλλα κάνουν κάποτε λίπος. Ξέρετε δὰ τὸ λίπος! Εἶναι ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς τροφῆς, ποὺ παίρνουμε, δταν τρῶμε βούτυρο. Τὸ χοιρινὸ ἔχει πολὺ λίπος. Τὸ βωδινό, ποὺ ἀγοράζομε, ἔχει λίπος.

Τὸ λίπος, ποὺ παράγουν τὰ φυτά μὲ τὰ πράσινα φύλλα, δὲν εἶναι στερεὸ σὰν τὸ βούτυρο καὶ σὰν τὸ λίπος τοῦ χοιρινοῦ καὶ τοῦ βωδινοῦ. Εἶναι λάδι. Βέβαια, ἔχετε ἵδει ἐλιόλαδο. Βγαίνει ἀπὸ τις ἐλιές. Εἶναι λίπος, ποὺ ἔχουν κάνει τὰ ἐλιόδεντρα.

"Αν εἴδατε βαμπακόσπορους θὰ λέγατε πώς δὲν ἔχουν λάδι μέσα τους. Καὶ δμως ἔχουν. Εἶναι λάδι, ποὺ ἔκανε τὸ φυτὸ τῆς βαμπακιᾶς.

"Αν βάλετε ἔνα κομματάκι βούτυρο ἀπὸ φυστίκι ἐπάνω σ' ἔνα ἄσπρο χαρτί, τὸ βούτυρο τοῦ φυστικιοῦ θὰ κάνη ἔνα γκρίζο λεκέ. Τὸ βούτυρο τοῦ φυστικιοῦ ἔχει μπόλικο λάδι μέσα του. Τὸ φυτὸ τῆς φυστικιᾶς ἔκανε τὸ λάδι αὐτό.

'Επίσης τὰ σιτηρὰ καὶ ἡ σόγια ἔχουν λάδι μέσα τους. Τὰ σιτηρὰ καὶ ἡ σόγια εἶναι φυτὰ—έργοστάσια, ποὺ παράγουν λίπος.

Τὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα μετατρέπουν τὴ ζάχαρη σὲ λίπος. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσουν κανένα ἄλλο καινούριο ύλικό.

"Ἐνα ἄλλο εἶδος τροφῆς, ποὺ παράγουν τὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα, εἶναι ἡ πρωτεῖνη. Παίρνουμε πρωτεῖνη, δταν τρῶμε ἄπαχο κρέας. Τὸ γάλα καὶ τ' αὐγὰ ἔχουν πρωτεῖνη. Πρωτεῖνη ύπάρχει ἀκόμα καὶ στὰ μπιζέλια, στὰ φασόλια καὶ στὰ φυστίκια.

'Η πρωτεῖνη εἶναι σπουδαιότατο εἶδος τροφῆς. Γιὰ νὰ μεγαλώσουμε ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ πρωτεῖνη. Πρέπει νὰ ἔχουμε πρωτεῖνη γιὰ νὰ ἐπανορθώνωμε τὰ μέλη τοῦ σώματός μας, ποὺ κουράζονται καὶ φθείρονται. Καὶ τὰ φυτά, γιὰ νὰ μεγαλώσουν καὶ γιὰ νὰ κάνουν ἐπανορθώσεις στὸ σῶμα τους, τὴν παράγουν λοιπὸν γιὰ τὸν ἑσυτό τους.

Τὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα δὲν μποροῦνε νὰ μετατρέψουν μόνη της τὴ ζάχαρη σὲ πρωτεῖνη. Πρέπει νὰ

προμηθευτούνε καὶ κάποια ἄλλα ύλικά, γιὰ νὰ τὰ προσθέσουνε στὴ ζάχαρη.

Τὸ πιὸ σπουδαῖο ἀπὸ τὰ ύλικὰ αὐτὰ εἶναι τὸ ἄζωτο. Τὸ ἄζωτο εἶναι ἔνα ἀέριο. Στὸν ἀέρα ὑπάρχει πολὺ ἄζωτο. Παραπάνω ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀέρα εἶναι ἄζωτο. "Ομως τὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα δὲ μποροῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἄζωτο, ποὺ εἶναι στὸν ἀέρα. Τὰ φυτὰ λοιπὸν πρέπει νὰ πάρουν τὸ ἄζωτο ἀπὸ τὰ δρυκτά. Ἀκόμα, ἀπὸ τὰ δρυκτά πρέπει τὰ φυτὰ νὰ πάρουν κι' ὅλα τὰ ἄλλα ύλικά, ποὺ χρειάζονται, γιὰ νὰ κάνουν πρωτεῖνη.

Τὰ δρυκτὰ μπαίνουν μέσα στὸ φυτὰ καὶ προχωροῦνε στὸ κορμὶ τους μὲ τὸ νερό, ποὺ παίρνουν τὰ φυτά. Τὰ δρυκτὰ διαλύονται μέσα στὸ νερό. Ταξιδεύουν μέσα στὸ νερό καὶ πᾶνε σ' ὅλα τὰ μέρη τῶν φυτῶν, στὶς ρίζες, στὸ βλαστὸ καὶ στὰ φύλλα.

"Οπως θυμᾶστε, ή ζάχαρη καὶ τὸ ἄμυλο, παράγονται ἀπὸ τοὺς λεπτότατους χλωροφυλλόκοκκους μέσα στὰ πράσινα φύλλα τῶν φυτῶν. Οἱ χλωροφυλλόκοκκοι αὐτοὶ δὲ μποροῦνε νὰ δουλέψουν, παρὰ ὅταν ἔχουν ήλιασκὸ φῶς. Δουλεύουν μόνο τὴ μέρα.

"Η πρωτεῖνη δὲ γίνεται ἀπὸ τοὺς μικροὺς χλωροφυλλόκοκκους. Μπορεῖ νὰ γίνῃ μέσα σ' ἔνα δόπιο δήποτε κύτταρο στὸ ἐργοστάσιο τοῦ φυτοῦ. Μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ τὴ νύχτα καὶ τὴ μέρα. Μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ τὶς συννεφιασμένες καὶ τὶς ήλιόλουστες μέρες.

Τὰ φυτὰ παράγουν καὶ κάμποσα ἄλλα εἴδη τροφῆς. Παράγουν καὶ τὶς βιταμίνες. "Εχετε ἀκούσει βέβαια γιὰ βιταμίνες. 'Ακόμα κι' ἀν εἴχαμε ὅλο τὸ ἄμυλο, ὅλη τὴ ζάχαρη, ὅλο τὸ λίπος κι' ὅλη τὴν πρωτεῖνη, ποὺ χρειαζόμαστε, δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ ζήσωμε, ἀν δὲν εἴχαμε βιταμίνες. Τὰ φυτὰ μὲ τὰ πράσινα φύλλα παρασκευάζουν τὶς πιὸ πολλές, ἀπ' ὅσες χρειαζόμαστε. Φυσικά, τὰ φυτὰ δὲν τὶς παράγουν γιὰ μᾶς. Τὶς κάνουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους.

Τὰ φυτά, λοιπόν, μὲ τὰ πράσινα φύλλα δὲν παράγουν μόνο ζάχαρη καὶ ἄμυλο. Παράγουν ἀκόμα λίπος, πρωτεῖνη καὶ βιταμίνες. Γι' αὐτό, ὅταν βλέπετε μιὰ τριαν-

ταφυλλιά ή τὸ γρασίδι ἢ μιὰ γιγάντια βαλανιδιά, μπορεῖτε νὰ σκεφθῆτε πώς τὸ καθένα εἶναι ἔνα ἐργοστάσιο, ποὺ παράγει δλα τὰ εἴδη τῆς τροφῆς, δσα ἔχει ἀνάγκη.

Αποδῆκες μὲ τρόφιμα

Ο Κωστάκης καὶ ἡ Καίτη εἶχανε φυτέψει πατάτες στὸν κῆπο τους. Οἱ πατατιές εἶχαν φουντώσει γιὰ καλά. Μιὰ μέρα, δταν οἱ πατάτες ἄρχισαν νὰ ὠριμάζουν, ἡ Καίτη ξέριζωσε μιὰ πατατιά. Στὶς ρίζες κολλητὰ κρέμονταν κάμποσες μικρὲς πατάτες. Ο Κωστάκης πήρε τότε ἔνα τσαπάκι κι ἔσκαψε μέσα στὸ ἔδαφος, δπου οὗταν ἡ πατατιά. Ἐβγαλε τέσσερις μεγάλες πατάτες καὶ κάμποσες μικρότερες.

Κάθε μέρα δ. Κωστάκης καὶ ἡ Καίτη σκάβανε στὸν κῆπο καὶ βγάζανε πατάτες γιὰ τὸ φαγῆτὸ τῆς οἰκογένειας. Κι' δταν δικαρός ἄρχισε νὰ κρυώνῃ, μόνο λίγες πατατιές εἶχαν μείνει στὸν κῆπο.

Μιὰ κρυερὴ μέρα δ. Κωστάκης καὶ ἡ Καίτη ἀποφάσισαν νὰ βγάλουν δλες τὶς πατάτες, ποὺ εἶχαν ἀπομείνει. Ξέρανε πώς οἱ πατάτες θὰ χαλνοῦσαν, ἀν πάγωνε τὸ ἔδαφος.

Βάλανε τὶς πατάτες μέσα σὲ καλάθια. Ἐπειτα μεταφέρανε τὰ καλάθια στὸ ύπόγειο τοῦ σπιτιοῦ τους. Μιὰ ἀπὸ τὶς κάμαρες στὸ ύπόγειο, ἦταν ἀποθήκη γιὰ τρόφιμα. Ἡ ἀποθήκη ἦταν σκοτεινὴ καὶ κρυερή. Εἶναι κατάλληλο μέρος γιὰ φροῦτα καὶ λαχανικά. Καὶ γιὰ τὶς πατάτες ἐπίσης κατάλληλο μέρος εἶναι. Τὸ ἔδαφος τοῦ κήπου εἶχε πιὰ παγώσει καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Κωστάκη καὶ τῆς Καίτης ἔπαιρνε ἀπὸ τὴν ἀποθήκη τῆς πατάτες γιὰ τὸ φαγῆτὸ τῆς. Ἀρκετὲς βδομάδες πέρασε μ' αὐτές.

Καὶ τὰ φυτὰ ἀποθηκεύουν τὶς τροφές

“Ενα βράδυ δ πατέρας, παίρνοντας ὀφορμὴ ἀπὸ τὶς πατάτες, ποὺ ἔφαγε στὸ δεῖπνο της ἡ οἰκογένεια, μίλησε πάλι γιὰ τὰ φυτά :

—“Οταν ἔχωμε περισσότερη τροφὴ ἀπὸ ὅση χρειαζόμαστε, ἀποθηκεύουμε κάμποση ἀπὸ αὐτή. “Οταν τὴ χρειαστοῦμε ἀργότερα, μποροῦμε νὰ τὴ χρησιμοποιήσωμε. Καὶ

Εἰκ. 14

τὰ φυτὰ κάνουν τὸ ὕδιο πράγμα. Ἀποθηκεύουν κι' αὐτὰ τροφὴ.

Γ' ἀποθῆκες τὰ φυτὰ χρησιμοποιοῦνε μερικὰ μέρη τους. Τὰ διάφορα εἴδη τῶν φυτῶν ἀποθηκεύουν τροφὴ σὲ διάφορα μέρη τους. Πολλὰ φυτὰ χρησιμοποιοῦν περισσότερες ἀπὸ μιὰ ἀποθῆκες.

Ἐμεῖς, πολλὲς φορές, ἔχουμε ὑπόγειες ἀποθῆκες στὰ σπίτια μας. Μερικὰ φυτὰ ἐπίσης ἔχουν ὑπόγειες ἀποθῆκες. Ἡ κοινὴ πατάτα εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ φυτὰ αὐτά. Οἱ

πατάτες μέσα στή γῆ είναι ἀποθήκες.

Οι πατάτες είναι οἱ βλαστοὶ τῆς πατατιᾶς. Είναι λαστοί, ποὺ μεγαλώνουν κάτω ἀπὸ τὴ γῆ. Είναι ύπόγειοι βλαστοί.

"Οσο ἡ πατατιὰ μεγαλώνει, τόσο οἱ λεπτὲς πράσινες μηχανές της, οἱ χλωροφυλλόκοκκοι, παράγουν δλο καὶ περισσότερη τροφή. Τὸ φυτὸ χρησιμοποιεῖ κάμποση ἀπὸ τὴν τροφὴν αὐτῆς, γιὰ νὰ συντηρηθῇ καὶ γιὰ νὰ μεγαλώσῃ. Οἱ χλωροφυλλόκοκκοι δμῶς παράγουν περισσότερη τροφὴ ἀπ' δσῃ χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσῃ τὸ φυτό. Ἡ παραπανιστὴ αὐτὴ τροφὴ κατεβαίνει στοὺς βλαστούς κάτω ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Μένει ἔκει, ὥσπου νὰ χρειαστῇ.

"Η τροφή, ποὺ ἀποθηκεύει ἡ πατάτα, είναι ἡ πιὸ πολλὴ ἄμυλο.

"Ἄς ὑποθέσωμε πῶς δὲ Κωστάκης καὶ ἡ Καίτη καλλιέργησαν περισσότερες πατάτες ἀπ' δσες μπορεῖ νὰ χωρέσῃ ἡ ύπογεια ἀποθήκη τους. Δέ μποροῦν νὰ κάνουν τὴν ἀποθήκη τους μεγαλύτερη. Καὶ δὲν είναι τόσο εὔκολο νὰ προσθέσουν περισσότερες ἀποθήκες στὸ σπίτι τους. Οἱ πατάτες δὲ σκοτίζονται, δταν ἔχουν ἀνάγκη νὰ βροῦνε ἔνα μέρος, γιὰ ν' ἀποθηκέψουν τὴν παραπανιστὴ τροφή τους. Οἱ ἀποθήκες τους μποροῦν νὰ μεγαλώσουν! Κι' ἄλλες καινούριες εὔκολα μποροῦν νὰ προστεθοῦν.

Κάποτε οἱ κηπουροὶ ξεριζώνουν τὶς πατατιές καὶ βρίσκουν μόνο κάτι μικρούτσικες πατάτες μέσα στὸ χδμα. Μπορεῖ οἱ πατατιές νὰ είναι πολὺ νέες. Μπορεῖ ἔτσι νὰ μὴν είχαν τὸν καιρὸ νὰ κάνουν πολλὴ τροφὴ γιὰ ἀποθήκιασμα. Μπορεῖ οἱ πατατιές νὰ μὴν είχαν ἀρκετὸ νερὸ κι' ἀρκετὸ ἡλιακὸ φῶς. "Ἡ μπορεῖ τὸ ἔδαφος νὰ μὴν ἦταν κατάλληλο γιὰ πατάτες. Τὰ φυτά, βέβαια, είχαν ἀρκετή, γιὰ νὰ συντηρηθοῦνε στὴ ζωή, μὰ δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ κάνουν περισσότερη, γιὰ νὰ τὴ βάλουν στὶς ἀποθήκες τους.

Τὰ μάτια μιᾶς κοινῆς πατάτας λέγονται καὶ ὁφθαλμοὶ. Αὐτὰ θὰ γίνουν νέες πατάτες, ἀν φυτέψουμε τὴν πατάτα.

Θυμάστε πέρσι τὴν ἄνοιξη. Βρήκατε τότε μιὰ ἀπὸ

τις πατάτες σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς ἀποθήκης. Εἶχε κυλήσει
ἔξω ἀπὸ ἔνα καλάθι. Ἡ πατάτα φύτρωσε. Εἶχε φύτρες,
ποὺ βγήκανε ἀπὸ τὰ μάτια καὶ ἦταν κάμποσσα ἐκατοστὰ
μεγάλες. Ἡ ἴδια ἡ πατάτα μαράζωσε καὶ ζάρωσε. Τὰ
νεαρὰ φυτὰ τῆς πατάτας χρησιμοποιοῦντε τὴν τροφή, ποὺ
ἀποθηκεύτηκε μέσα της.

Καὶ τὸ χορτάρι, ποὺ φυτρώνει στὴν αὐλή σας ἀποθη-
κεύει τροφή σὲ υπόγειους βλαστούς. Τὸ καλοκαίρι τὸ χορ-
τάρι παράγει τροφή μᾶλλον γρήγορα. Τὸ χειμώνα τὰ
φύλλα τοῦ χόρτου γίνονται καστανόχρωμα. Δὲν μποροῦν
νὰ παραγάγουν τροφή. Οἱ υπόγειοι βλαστοί δμως καὶ οἱ
ρίζες παραμένουν στὴ ζωή. Τὴν ἄνοιξη, ἡ τροφή, ποὺ ἀπο-
θηκεύτηκε στοὺς υπόγειους βλαστούς, χρησιμοποιεῖται γιὰ
νὰ θρέψῃ τὸ νέο γρασίδι. Τὸ χορτάρι ἔχει ἀποθηκέψει
τροφή καὶ γ' αὐτὸ τάρα μπορεῖ νὰ μεγαλώσῃ γρήγορα.

"Ἐχετε ἵδει ρεπάνια. Θά νομίσετε ἵσως πώς κι' αὐτὰ
ἔχουν υπόγειους βλαστούς. "Οχι δμως. Αύτα, ποὺ μοιά-
ζουν στὰ ρεπάνια μὲ υπόγειους βλαστούς, εἰναι ρίζες. Τὰ
ρεπάνια ἀποθηκεύουν τὴν παραπανιστὴ τροφή στὶς ρί-
ζες τους.

Οἱ ρίζες αὐτές, ὅταν ἦταν πολὺ νέες, μοιάζανε μὲ
τὶς συνηθισμένες ρίζες. "Υστερα δμως ἀπὸ κάμποσσο χρο-
νικὸ διάστημα φούσκωσαν, πάχυναν κι' ἔγιναν πολὺ με-
γάλες. Κοιτάξτε τὶς λεπτές ρίζες ἐνὸς πολὺ νέου ρεπά-
νιοῦ. Μοιάζουν πάρα πολὺ μὲ ἄλλες ρίζες. Γρήγορα δμως
Θὰ γίνουν κάκκινες καὶ θὰ χοντρύνουν. Θὰ γίνουν ρεπά-
νια σὰν αὐτὰ ποὺ τρῶμε.

'Απὸ τὰ φυτά, ποὺ ἔχουν ρίζες—ἀποθήκες, μερικὰ
εἰναι κοινὰ λαχανικά. 'Υπάρχουν δμως καὶ φυτά, ποὺ δὲν
τὰ τρῶμε καὶ ποὺ ἀποθηκεύουν τροφή στὶς ρίζες τους.
Παρατηρήσατε καμμιὰ φορὰ τὶς ρίζες μιᾶς ντάλιας; Εἰναι
μεγάλες καὶ γιομάτες τροφή. Καλλιεργοῦμε τὶς ντάλιες
γιὰ τὰ δωρατὰ λουλούδια τους. Οἱ ντάλιες δμως παράγουν
τροφή καὶ ἀποθηκεύουν κάμποση ἀπ' αὐτὴ στὶς ρίζες τους
ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὰ λαχανικά, ποὺ τρῶμε.

"Η περισσότερη τροφή, ποὺ ἀποθηκεύεται στὶς ρίζες
εἰναι εἴτε ζάχαρη εἴτε ἀμυλο. "Ισως νὰ ἔχετε παρατηρή-

σει τὴ γλυκειὰ γεύση τοῦ παντζαριοῦ, τοῦ καρότου καὶ μερικῶν ἄλλων ριζῶν, πού φάγατε. Ὁπως κιόλας ἔχετε μάθει, ἀπὸ τὴ γεύση δὲ μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τὸ ἄμυλο.

Eἰκ. 15

Eἰκ. 16

"Ισως νὰ ἔχετε φυτέψει λουλούδια, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ βολβούς. Τὸ ἀσφοδεῖλο βγαίνει ἀπὸ βολβούς. Τὸ ἔδι καὶ οἱ τουλίπες καὶ τὰ ζουμπούλια. Οἱ βολβοὶ εἶναι κι' αὐτοὶ ύπόγειες ἀποθῆκες.

Οἱ κρομμυδιὲς ἀποθηκεύουν τροφὴ σὲ βολβούς. "Οταν τρῶμε κρομμύδια, τρῶμε τροφή, ποὺ οἱ κρομμυδιὲς εἴχανε κάνει καὶ ἀποθηκέψει.

'Ο βολβὸς ἔχει ἔνα μικρούτσικο, νεαρὸ φυτό στὸ κέντρο. Γύρω του ύπάρχουν πολλὰ παχειὰ φύλλα. Ἡ τροφὴ ἀποθηκεύεται σ' αὐτὰ τὰ φύλλα. Εἶναι εὔκολο νὰ πάρουμε ἔνα βολβό. "Αμα τὸν παρατηρήσωμε θὰ βροῦμε τὰ φύλλα του γιομάτα τροφή.

'Υπάρχουν ἀκόμα κι' ἄλλα εἴδη ἀπὸ ύπόγειους βλαστούς. Οἱ κρόκκοι ἔχουν ύπόγειους βλαστούς, ποὺ μοιά-

ζουν πάρα πολὺ μὲ τοὺς βολβούς. Τὸ σπαθόχορτο ἀποθηκεύει τὴν τροφή του σὲ τέτοιους ύπόγειους βλαστούς.

Ἡ περισσότερη τροφή, ποὺ ἀποθηκεύεται στοὺς βολβούς καὶ στοὺς ἄλλους ύπόγειους βλαστούς εἶναι εἴτε ζάχαρη εἴτε ἄμυλο. Τὰ κρομμύδια, μολονότι σᾶς φαίνεται παράξενο, ἔχουν ἀποθηκέψει μέσα τους ζάχαρη.

"Ισως τώρα νὰ νομίσετε πώς δλα τὰ φυτὰ ἔχουν ύπόγειες ἀποθῆκες. Πολλὰ φυτὰ ἀποθηκεύουν τὴν τροφή τους σὲ ἄλλα μέρη τους.

Μερικὰ φυτὰ ἀποθηκεύουν τροφή σὲ βλαστούς ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἔδαφος, στοὺς ύπέργειους βλαστούς. Τέτοιο φυτὸ εἶναι τὸ ζαχαροκάλαμο. Τὴν πιὸ πολλὴ ζάχαρη, ποὺ χρησιμοποιοῦμε, τὴ βγάζουμε ἀπὸ τὸ φυτὸ αὐτό. Τὸ ζαχαροκάλαμο παράγει περισσότερη ζάχαρη, ἀπ' ὅση χρειάζεται, γιὰ νὰ συντηρηθῇ καὶ γιὰ νὰ μεγαλώσῃ. Τὴ ζάχαρη αὐτὴ τὴν ἀποθηκεύει στοὺς βλαστούς του.

Τὰ σφεντάμια ἀποθηκεύουν τὴν ζάχαρη στοὺς κορμούς τους. Ὁ κορμὸς τοῦ δέντρου φυσικά, εἶναι ὁ βλαστός του. "Οταν, τὴν ἀνοιξη, πάρουμε ἀπὸ ἔνα σφεντάμι τὸ γλυκό χυμό του, παίρνουμε ζάχαρη, ποὺ τὸ σφεντάμι ἔκανε καὶ ἀποθήκεψε ἀπὸ τὸ προηγούμενο καλοκαίρι.

Οἱ χουρμαδιές προκόβουν σὲ χῶρες, ὅπου, τὸν περισσότερο καιρό, εἶναι ζέστη. Οἱ χουρμαδιές ἀποθηκεύουν τὴν παραπανιστὴ τροφή τους στοὺς κορμούς τους. Οἱ ἀνθρωποι, ποὺ ζοῦν ἐκεῖ, ὅπου προκόβουν οἱ χουρμαδιές, τρώνε κάποτε τοὺς βλαστούς ἀπὸ τὶς νέες χουρμαδιές.

Ἐδῶ, στὸ μέρος αὐτὸ τοῦ κόσμου, δὲν τρώμε βλαστούς ἀπὸ χουρμαδιές. Τρώμε ὅμως τοὺς βλαστούς—ἀποθῆκες ἀπὸ μερικὰ φυτά. Τὸ σπαράγγυ εἶναι ἔνα ἀπ' αὐτά.

Μερικὰ φυτὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ τοὺς βλαστούς τους καὶ τὰ ἀνθοφόρα μάτια τους σὰν ἀποθῆκες. Τέτοια φυτὰ εἶναι τὸ κουνουπίδι καὶ ἡ λαχανίδα.

Μερικὰ φυτὰ πάλι χρησιμοποιοῦν τὰ φύλλα τους σὰν ἀποθῆκες. Τὸ λάχανο εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ φυτὰ αὐτά.

Πολλὰ φυτὰ ἀποθηκεύουν τὴν τροφή τους σὲ σπόρους. Ἡ τροφὴ ἀποθηκεύεται στοὺς σπόρους γιὰ τὰ φυτικὰ ἔμβρυα μέσα σ' αὐτούς.

Είναι εύκολο νά καταλάβετε γιατί τό φυτικό έμβρυο μέσα σ' ένα σπόρο πρέπει νά έχη κάμποση τροφή απόθηκεμένη γι' αυτό. "Οταν ένας σπόρος φυτευτή στό έδαφος, δὲν μπορεῖ νά πάρη ήλιακό φως. Τό φυτικό έμβρυο μέσα στό σπόρο δὲ μπορεῖ νά κάνη τροφή γιά τὸν έαυτό του. Πρέπει νά ζήσῃ μὲ τὴν τροφή, ποὺ ἀποθηκεύτηκε στὸ σπόρο, ὥσπου νά μεγαλώσῃ ἀρκετά, γιά ν' ἀπλώσῃ πράσινα φύλλα στὸ ήλιακό φῶς. Τότε τὸ μικρὸ φυτό μπορεῖ ν' ἀρχίσῃ νά παρασκευάζῃ τὴ δική του τροφή.

Σὲ μερικὰ εἰδή σπόρων ή τροφή ἀποθηκεύεται στὰ φύλλα τῶν φυτικῶν έμβρυών μέσα στοὺς σπόρους. Σὲ

Εἰκ. 17 — 1. Κακαόδεντρο. 2. Καρπός 3. Καρπός ἀνοιγμένος ποὺ φαίνονται οἱ σπόροι

μερικὰ ἄλλα ἀποθηκεύεται γύρω ἀπὸ τὰ φυτικὰ έμβρυα.

'Εμεῖς παίρνουμε πολλὴ τροφή ἀπὸ τοὺς σπόρους—ἀποθῆκες τῶν φυτῶν. "Οταν τρῶμε μπιζέλια, φασόλια καὶ σιτηρά, τρῶμε σπόρους—ἀποθῆκες. Τό ὕδιο κι' ὅταν τρῶμε

καρύδια. "Οταν τρώμε ψωμί ή ζυμαρικά, καμωμένα από σιτηρά, τρώμε μιά τροφή από σπόρους—αποθήκες. Και τό κακάο, πού πίνουμε τό πρωί βγαίνει από άλεσμένους σπόρους τού κακαόδεντρου, (Εἰκ. 17) πού μεγαλώνει στις θερμές χώρες.

Μεγάλο μέρος από τήν τροφή, πού αποθηκεύεται σε σπόρους, είναι άμυλο. Σὲ μερικούς δμώς σπόρους αποθηκεύεται πρωτεΐνη. Σὲ μερικούς αποθηκεύεται καὶ λάδι. "Εχετε ήδη μάθει πώς τὰ φασόλια, τὰ μπιζέλια καὶ τὰ φυστίκια ἔχουν πρωτεΐνη μέσα τους. "Εχετε μάθει ἐπίσιης πώς οἱ βαμβακόσποροι καὶ τὰ φυστίκια περιέχουν λάδι.

Τὰ φυτά, πού ἔχουν σπόρους, θέλουν νὰ τοὺς σκορπίσουν μάκρυά τους. "Ετσι μποροῦν νὰ πολλαπλασιαστοῦν. Μερικά ἀπ' αὐτὰ αποθηκεύουν τήν τροφή μ' ἔνα τρόπο, πού τὰ βοηθεῖ σ' αὐτό. Τήν αποθηκεύουν σὲ φρούτα. "Οταν ἡ τροφή αποθηκεύεται σὲ φρούτα, αποθηκεύεται γύρω από τοὺς σπόρους. Τὰ φρούτα ἔχουν σπόρους μέσα τους. "Οταν τὰ φυτὰ αποθηκεύουν τροφή σὲ φρούτα, πού τρώγονται, ἔρχονται τὰ ζῶα καὶ τὰ βοηθοῦν νὰ σκορπίσουν τοὺς σπόρους τους.

"Εχετε ἵδει τὰ πουλιά πῶς τρώνε τὰ βατόμουρα; Τὰ πουλιά χωνεύουν τὴ γλυκειὰ τροφή γύρω από τοὺς σπόρους. Οἱ σπόροι δμώς βγαίγουν μέσα από σῶμα τῶν πουλιῶν. Μποροῦν νὰ πέσουν στὸ ἔδαφος μακριά από τὴ βατομουριά, ὅπου ὀρίμασαν. Δὲν παθαίνουν τίποτε στὸ ταξίδι τους μέσα από τὸ σῶμα τῶν πουλιῶν. Οἱ σπόροι τῆς βατομουριᾶς μποροῦν νὰ πέσουν σ' ἔνα μέρος καλὸ καὶ κατάλληλο, γιὰ νὰ φυτρώσουν καὶ νὰ μεγαλώσουν νέα φυτά.

"Ασφαλῶς ξέρετε καὶ μπορεῖτε ν' ἀραδιάσετε σ' ἔνα μεγάλο κατάλογο πολλὰ φυτά, ποὺ αποθηκεύουν τήν τροφή τους σὲ φρούτα. Τὰ μῆλα, τὰ κεράσια καὶ τ' ἀχλάδια είναι φρούτα—αποθήκες. "Ολα τὰ φρούτα ἔχουν ζάχαρη αποθηκευμένη μέσα τους.

Οἱ ντομάτες, τὰ κολοκύθια, τὰ καρπούζια καὶ τὰ πεπόνια είναι κι' αὐτά φρούτα—αποθήκες. "Ισως νὰ μὴ θέλετε νὰ δνομάσετε φρούτα τις αποθήκες αὐτές. Θὰ θέλατε

ἴσως νὰ τὰ δνομάσετε λαχανικά. Λαχανικά καὶ μποστανικά βέβαια τὰ λέει ὁ κόσμος, μὰ γιὰ τοὺς ἐπιστήμονες κι' αὐτὰ εἶναι φροῦτα. "Ολα ἔχουν σπόρους μέσα τους καὶ γύρω ἀπὸ τοὺς σπόρους ύπαρχει τροφὴ ἀποθηκευμένη. Πολλὴ ἀπὸ τὴν τροφὴ αὐτῇ δὲν εἶναι ζάχαρη.

"Οταν τρῶμε δποιοδήποτε εἶδος φυτικῆς ἀποθήκης, μποροῦμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι πώς παίρνουμε ὀρκετές βιταμίνες. Υπάρχουν πολλῶν εἰδῶν βιταμίνες. "Αλλες βιταμίνες παίρνουμε, ὅταν τρῶμε καρότα καὶ ἄλλες βιταμίνες παίρνουμε ὅταν τρῶμε πορτοκάλια. Κάθε φυτικὴ ἀποθήκη ἔχει μέσα της ἀποθηκευμένες βιταμίνες ἀπὸ κάποιο εἶδος.

"Ετσι λοιπὸν μάθατε πῶς ύπαρχουν πολλῶν εἰδῶν φυτικές ἀποθήκες. Μέσα σ' αὐτές τὰ φυτὰ ἀποθηκεύουν τροφὴ γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ γιὰ τὰ παιδιά τους. Πολλὲς ὅμως κι' ἀπὸ τίς δικές μας τροφές βγαίνουν δλόϊσα απ' αὐτές τὶς φυτικές ἀποθῆκες.

Εἰκ. 18

Τὰ φυτὰ παράγουν κι' ἄλλα προϊόντα

"Οπως εἴπαμε, τὰ φυτὰ—έργοστάσια παράγουν τροφὴ. Παράγουν ὅμως κι' ἄλλα πράγματα. Καὶ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ μᾶς εἶναι πολὺ χρήσιμα.

Από τὰ φυτὰ παίρνουμε πολλῶν εἰδῶν φάρμακα.

"Εχετε ἵδει καμμιὰ φορὰ ψωμὶ μὲ γκρίζους λεκέδες ἐπάνω του; "Αν ἔχετε ἵδεῖ, θὰ ξέρατε ἵσως πώς τὸ ψωμὶ ἥταν μουχλισμένο. 'Ἐπάνω του εἶχαν φυτρώσει πολὺ λεπτὰ φυτὰ τῆς μούχλας. Φυτὰ τῆς μούχλας λογῆς - λογῆς φυτρώνουν ἐπάνω στὸ ψωμὶ. 'Η κοινὴ μούχλα ποὺ κάνει γκρίζες κηλίδες ἐπάνω στὸ ψωμὶ εἶναι τὸ Πενικίλλιο.

"Αν κοιτάξετε τὸ Πενικίλλιο μὲ τὸ μικροσκόπιο θὰ δῆτε πώς ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτές κλωστίτσες. 'Απὸ τὶς κλωστίτσες βγαίνουν μίσχοι. Αὐτοὶ ἔχουν σπόρια. 'Απὸ τὰ σπόρια βγαίνουν τὰ νέα φυτὰ τῆς μούχλας.

Τὸ φάρμακο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ Πενικίλλιο, δνομάζεται Πενικιλίνη. Σκοτώνει πολλῶν εἰδῶν μικρόβια. Σήμερα μ' αὐτὴ καταπολεμοῦμε πολλές ἀρρώστειες.

Τὸ πενικίλλιο εἶναι ἔνα σπουδαῖο φυτικὸ ἔργοστάσιο, γιατὶ παράγει πενικιλίνη. Δὲ μπορεῖ δμως νὰ κάνει μόνο του τὴ δική του τροφή. Δὲν ἔχει χλωροφυλλόκοκκους μέσα του. Οἱ κλωστίτσες τῆς μούχλας εἶναι ἀσπρες. Τὰ σπόρια εἶναι πράσινα. Μὰ τὸ πράσινο χρῶμα δὲν εἶναι δμοιο μὲ τὸ πράσινο χρῶμα στὰ φυτά, ποὺ κάνουν μόνα τους τὴ δική τους τροφή. "Οταν τὸ πενικίλλιο φυτρώνῃ ἐπάνω στὸ ψωμὶ χρησιμοποιεῖ τὴν τροφή, ποὺ κάνανε τὸ σιτάρι ἡ ἡ σίκαλη.

Τὰ πιὸ πολλὰ ἀπὸ τὰ φυτά, ποὺ μᾶς δίνουν τὰ φάρμακά μας, εἶναι φυτὰ μὲ πράσινα φύλλα, φυτὰ μὲ χλωροφύλλη. Παράγουν τροφή γιὰ τὸν ἔαυτό τους τὴν ἔδια στιγμή, ποὺ παράγουν καὶ τὰ ὅσα φάρμακα παίρνουμε ἀπ' αὐτά.

Τὸ ἀνάρρινο (Εἰκ. 19) εἶναι ἔνα λουλούδι τοῦ κήπου. 'Απ' αὐτὸ βγαίνει ἔνα φάρμακο, ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ πολλές παθήσεις τῆς καρδιᾶς. Τὸ φάρμακο αὐτὸ λέγεται ντιζιταλίνη.

"Ισως κάποιος γιατρὸς νὰ σᾶς ἔρριξε κάποτε στὰ μάτια σας μερικὲς σταγόνες, γιὰ νὰ κάνη τὶς κόρες τῶν ματιῶν σας μεγαλύτερες. Οἱ κόρες τῶν ματιῶν σας εἶναι σὰν τὰ παράθυρα. Κάνοντας τὰ παράθυρα μεγαλύτερα δὲ γιατρὸς μπορεῖ νὰ ἰδῃ, διν τὰ μάτια σας ἔπαθαν κάτι.

Οἱ σταγόνες, ποὺ ρίχνει μέσα τους περιέχουν ἔνα φάρμακο. Τὸ φάρμακο αὐτὸ βγαίνει ἀπὸ ἔνα φυτό, ποὺ λέγεται στρύχνος ὁ ναρκωτικός. Τὸ φάρκακο αὐτὸ εἶναι ἡ ἀτροπίνη.

Ein. 19
ἀνάρρεινο

"Ἐνα ἄλλο κοινὸ φάρμακο εἶναι ἡ καμφορά. Βγαίνει ἀπὸ ἔνα δέντρο. Τὰ δέντρα τῆς καμφορᾶς εἶναι ὠραῖα δέντρα. Ἐχουν σταχτοκίτρινη φλούδα καὶ γυαλιστερὰ φύλλα. Ἡ καμφορά βρίσκεται στὸ ξύλο αὐτῶν τῶν δέντρων.

Καὶ τὸ κινίνο βγαίνει ἀπὸ δέντρα. Βγαίνει ἀπὸ τὰ δέντρα τῆς κιγχόνης.

Τὸ ὅπιο (ἀφιόνι) βγαίνει ἀπὸ τὸ γαλατερὸ χυμὸ τῆς παπαρούνας. Μερικὰ φάρμακα, ποὺ ἔξαλείφουν ἡ δλαφρώνουν τὸν πόνο, γίνονται ἀπὸ ὅπιο.

'Αναφέραμε λίγα ἀπὸ τὰ φάρμακα, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ φυτά.. Θὰ μπορούσαμε ν' ἀναφέρωμε κι' ἄλλα καὶ νὰ κάνωμε ἔνα μεγάλο κατάλογο ἀπὸ φαρμακευτικὰ φυτά.

Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ φαρμακευτικὰ φυτὰ φυτρώνουν καὶ προκόβουν στὴ χώρα μας. Μερικὰ προκόβουν μόνο σὲ μακρυνές χωρες.

Τὰ μπαχαρικὰ δὲν εἶναι καθαυτὸ τροφές. μὰ κάνουν τὶς τροφές μας πιὸ νόστιμος. Τὸ πιπέρι, ἡ κανέλλα, τὰ μοσχοκάρφια καὶ ἡ ζιγγίβερη εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ κοινὰ μπαχαρικά.

Τὸ πιπέρι βγαίνει ἀπὸ τοὺς σπόρους ἐνὸς φυτοῦ. Ἡ κανέλλα βγαίνει ἀπὸ τὴ φλούδα ἐνὸς δέντρου. Τὰ μοσχοκάρφια εἶναι τὰ ξεραμένα μάτια ἐνὸς δέντρου. Τὰ μοσχοκάρυδα εἶναι καρποὶ ἐνὸς δέντρου. Ἡ ζιγγίβερη βγαίνει ἀπὸ τὰ ριζώματα ἐνὸς φυτοῦ.

Κι' ὅλα τ' ἄλλα μπαχαρικὰ, ἀπὸ φυτὰ βγαίνουν. Σὲ παλιότερες ἐποχὲς πολλοὶ ἀνθρωποι ἀπόχτησαν μεγάλες

περιουσίες φέρνοντας μπαχαρικά ἀπό μακρυνά μέρη τοῦ κόσμου.

Μερικά φυτὰ παράγουν λάδια, πού χρειάζονται στή ζωγραφική. "Ἐνα λάδι, πού είναι ἀπαραίτητο στή ζωγραφική, βγαίνει ἀπό τοὺς σπόρους τοῦ λιναριοῦ. Ὄνομάζεται λινέλαιο. Καὶ τὸ λάδι ἀπό τὰ φασόλια τῆς σόγιας χρησιμο-

Εἰκ. 20.—Κλαδὸς ἀπὸ πιπερόδεντο

ποιεῖται στή ζωγραφική. Ἡ τερεβινθίνη βγαίνει ἀπό τὰ πεῦκα. Οἱ ζωγράφοι χρησιμοποιοῦν πολλὴ τερεβινθίνη. Ἡ τερεβινθίνη χρησιμοποιεῖται ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν παρασκευὴ φαρμάκων.

Τὸ ρετσίνι βγαίνει ἀπό τὰ πεῦκα καὶ ἀπό ἄλλα δέντρα. Χρησιμοποιεῖται στὴν οἰνοποΐα καὶ στὴν κατασκευὴ βερνικιῶν.

Τὸ ἐλιόλαδο εἶναι μιὰ καλὴ τροφή. Μὲ αὐτὸ δῆμως κάνουν καὶ τὸ σαπούνι. Σὲ ἄλλες χώρες γιὰ τὴν κατασκευὴ

σαπουνιοῦ χρησιμοποιοῦν ἔνα λάδι, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ καρύδια ἐνὸς φοινικόδεντρου.

"Ἐνα ἀγριόδεντρο, ποὺ λέγεται τσίκλα, βγάζει ἔνα χυμό, πηχτὸ σὰ γόμα. Ἡ τσίκλα, ποὺ μασοῦμε, γίνεται ἀπὸ τὸ χυμὸ αὐτοῦ.

"Απὸ τὸ γαλατερὸ χυμὸ πολλῶν ἄλλων δέντρων βγαίνει ἔνα ύλικὸ δμοὶο μὲ τὴν τσίκλα, μὰ πολὺ πιὸ σπουδαῖο. Τὸ ύλικὸ αὐτὸ εἶναι τὸ καουτσούκ. Τὸ πιὸ πολὺ καουτσούκ βγαίνει ἀπὸ καουτσούκόνδεντρα καὶ ἀπὸ ἄλλα μικρότερα φυτά.

Eἰκ. 21.—Κλαδὶ βαμπακιᾶς

στὰ γλυκίσματα χρωματίζεται μὲ βαφὲς ἀπὸ φυτά. Ἡ καραμέλα χρωματίζεται μὲ τὶς ἵδιες βαφές.

"Αλλοτε οἱ ἄνθρωποι βάφανε τὰ ύφασματα μὲ φυτικὲς βαφές. Τώρα χρησιμοποιοῦντε τὰ χρώματα τῆς ἀνιλίνης. Αύτὰ βγαίνουν ἀπὸ τ' ἀπομεινάρια ὅστερα ἀπὸ τὴν ἀπόσταξη τοῦ πετροκάρβουνου.

Τὰ φυτὰ δμῶς ἔξακολουθοῦν νὰ παράγουν βαφές, πού, ὅταν θέλωμε, μποροῦμε νὰ τὶς χρησιμοποιήσωμε. "Αν καμμιὰ φορά, μαζεύοντας καρύδια, μαυρίσατε τὰ χέρια σας, μπορεῖτε νὰ θυμηθῆτε τότε εὔκολα πῶς τὰ φυτὰ κάνουν καὶ βαφές.

Τὸ ξύλο, φυσικά, βγαίνει ἀπὸ φυτά. Τὸ δέντρο, καθώς μεγαλώνει, κατασκευάζει τὰ ύλικά, μὲ τὰ δποῖα γίνονται ὁ κορμὸς καὶ τὰ κλαδιά του. 'Απὸ τοὺς κορμοὺς

καὶ τὰ κλαδιά τῶν διαφόρων δέντρων παίρνουμε τὰ διάφορα εἴδη τῶν ξύλων. "Ολοι ἔρετε, φυσικά, πώς μὲ τὸ ξύλο ίκανοποιοῦνται πολλές ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου.

'Απὸ τὰ φυτὰ ἀκόμα παίρνουμε τὸ βαμπάκι καὶ τὸ λινάρι. Τὸ βαμπάκι βγαίνει ἀπὸ τίς ἵνες ἐπάνω στοὺς σπόρους τῆς βαμπακιᾶς.

Τὸ λινό γίνεται ἀπὸ ἵνες στὸ βλαστὸ τοῦ λιναριοῦ. 'Υπάρχουν κι' ἄλλα φυτά, ποὺ μᾶς δίνουν χρήσιμες ἵνες.

"Οπως ὡς τώρα μάθαμε, τὰ φυτὰ εἶναι τὰ πιὸ σπουδαῖα ἐργοστάσια στὸν κόσμο, γιατὶ παράγουν τροφή. "Ισως νὰ μὴ μπορούσαμε νὰ ζήσωμε δίχως τὴν τροφὴ αὐτῆς. Τώρα μάθαμε πώς κάτασκευάζουν κι' ἄλλα μερικὰ πολὺ χρήσιμα πράγματα. Μά, κι' ἀν ἀκόμα τὰ φυτὰ δέ θὰ ἥταν ἀπαραίτητα σὲ μᾶς γιὰ τὶς τροφές μας, τί λέτε σεῖς, δέ θὰ ἥταν πάλι θαυμαστὰ καὶ σπουδαῖα ἐργοστάσια;

—Καὶ βέβαια πατέρα, ἀποκριθῆκαν τὰ παιδιά. Καὶ τώρα καταλαβαίνουμε καλά, γιατὶ κάποτε μᾶς ἔκανες νὰ βροῦμε δύμοιότητες ἀνάμεσα σὲ φυτὰ καὶ σ' ἐργοστάσια.

Ξέρετε τώρα καὶ πρέπει νὰ δυμάστε πώς :

1. Τὰ φυτὰ χωρὶς χλωροφύλλη, τὰ ζῶα καὶ οἱ ἀνθρώποι, χρειάζονται γιὰ τὶς τροφές τους τὰ φυτὰ μὲ χλωροφύλλη.

2. Τὰ φυτὰ μὲ χλωροφύλλη εἶναι τὰ πιὸ σπουδαῖα ἐργοστάσια στὸν κόσμο.

3. Τὰ φυτὰ μὲ χλωροφύλλη παράγουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο, ἀπὸ διοξείδιο τοῦ ἀνθρακα καὶ νερό.

4. Τὰ φυτὰ μὲ χλωροφύλλη, γιὰ νὰ κάνουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο, ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἡλιακὸ φῶς.

5. Τὰ φυτὰ μὲ χλωροφύλλη, δπως καὶ ὅλα τὰ ζωντανὰ πλάσματα, ἀποτελοῦνται ἀπὸ κύτταρα.

6. Τὰ φυτὰ μὲ χλωροφύλλη, δταν παράγουν ζάχαρη καὶ ἄμυλο, σκορπίζουν γύρω τους δέξιγόνο.

7. Τὰ φυτὰ παράγουν ἀκόμα λίπος, πρωτεΐνη καὶ βιταμίνες.

8. Ρίζες, βολβοί, κόνδυλοι, ριζώματα, βλαστοί, φύλλα, μάτια, σπόροι καὶ φροῦτα χρησιμεύουν στὰ φυτὰ καὶ σάν ἀποθήκες γιὰ τροφή.

9. Τὰ φυτά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τροφή, παράγουν καὶ πολλὰ δὲλλα ψλικά, χρήσιμα πολὺ στὸν ἄνθρωπο.

Παρατηρήστε καὶ πειραματιστήτε μόνοι σας :

1. Πάρε ἔνα μικροσκόπιο κι' ἔξετασε μ' αὐτὸ μερικοὺς κόκκους ἀπὸ ἄμυλο σταριοῦ. Τί παρατηρεῖς; Μοιάζουν μὲ τοὺς κόκκους ἀπὸ ἄμυλο πατάτας;

2. Μέσα σ' ἔνα δοκιμαστικὸ σωλήνα βάλε λίγο ἄμυλο σταριοῦ. Πρόσθεσε καὶ λίγο νερό. Πρόσθεσε ἀκόμα καὶ λίγες σταγόνες ἀπὸ διάλυμα Ἰωδίου. Παρατήρησε τώρα τὸ γαλάζιο χρῶμα.

3. Κάνε τὸ ἴδιο πείραμα μὲ ἀλεύρι ἀπὸ στάρι καὶ καλαμπόκι. μὲ πατάτες, μὲ μῆλα καὶ μὲ δὲλλα τρόφιμα. Κοιταξε νὰ βρῆς ἄμυλο. "Αν δὲν κατορθώσῃς νὰ κάνης γαλάζιο χρῶμα, ὅταν γιὰ πρώτη φορά κάνης τὸ πείραμα, βράσε τὴν τροφὴ μέσα σὲ νερό καὶ ἐπανάλαβε τὸ πείραμα.

4. Μέσα σ' ἔνα δοκιμαστικὸ σωλήνα βάλε μιὰ κουταλίτσα ἀπὸ ἄμυλο σταριοῦ. Κράτησε τὸ δοκιμαστικὸ σωλήνα ἐπάνω ἀπὸ μιὰ φλόγα. Ἡ ζέστη τῆς φλόγας μεταβάλλει τὸ ἄμυλο τοῦ σταριοῦ σὲ κάρβουνο καὶ σὲ νερό. Σταγόνες ἀπὸ νερὸ θὰ σχηματιστοῦν στὸ πάνω μέρος τοῦ σωλήνα. Τὸ μαῦρο κάρβουνο θὰ σταθῇ στὸν πάτο τοῦ σωλήνα. "Οπως θὰ μάθης στὴ Χημεία, τὸ ἄμυλο καὶ ή ζάχαρη εἶναι ύδατανθράκες.

5. Πάρε ἔνα κομμάτι βλαστοῦ ἀπὸ κάποιο φυτό. Ἐξέτασέ το. Ψάξε νὰ βρῆς τοὺς ξυλώδεις σωλήνες.

6. Κάνε μιὰ συλλογὴ ἀπὸ φύλλα. Πρόσεξε τὰ διάφορα σχήματα τῶν νεύρων.

7. Κόψε μερικὰ φυστίκια σὲ μικρὰ κομμάτια. Βάλε τὰ κομμάτια αὐτὰ πάνω σ' ἔνα ἀσπρό χαρτί. "Αφησέ τα ἑκεῖ λίγη ώρα. "Υστερα κοίταξε νὰ ἰδῆς πάνω στὸ χαρτὶ τοὺς γκρίζους λεκέδες.

8. Πάρε ἔνα κομματάκι κρέας καὶ κράτησέ το ἐπάνω σὲ μιὰ φλόγα. Αἰσθάνεσαι τὴ μυρουδιά; Μοιάζει μὲ τὴ μυρουδιά, ποὺ ἔχουν τὰ καμμένα φτερά. Βγαίνει ἀπὸ τὴν καμμένη πρωτεῖνη μέσα στὸ κρέας. Τώρα ἐπάνω στὴ φλόγα κράτησε ἔνα βρασμένο φασόλι. Ἡ μυρουδιά, ποὺ βγαίνει εἶναι ἵδια μὲ τὴ μυρουδιὰ τῶν καμμένων φτερῶν. Ἡ μυρουδιὰ αὐτὴ δείχνει πῶς καὶ μέσα στὸ φασόλι ὑπάρχει πρωτεῖνη.

9. Κάνε μιὰ συλλογὴ ἀπὸ ρίζες, βιολβούς, κονδύλους, σπόρους καὶ καρπούς.

10. Κάνε μιὰ συλλογὴ ἀπὸ χρήσιμα φυτικὰ προϊόντα, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ ξένες χώρες.

0020633203

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

